

neye güldüğünüzü, düşünün!
should have an idea about what you smile!

fenamizah

e-dergi • aylık / ücretsiz
www.fenamizah.com

No
5

international
humor
magazine

temmuz
2012

ÇİZGİ ÖYKÜ
ŞEVKET
YALAZ'dan
İKİNCİ
YARI

48
PAGES

SEVDAKÂR
ÇELİK'ten
RIZA'NIN
HİKAYESİ

SEZER
ODABAŞIOĞLU'dan
MASRAFLI
BİR SİNEK
KISA ÖYKÜ

Tatil mevsimi
the holiday season

ASİR KUTLUOĞLU

yontma baş devri..

aziz yavuzdoğan

Merhaba...

Değerli dostlar..

..FENAMİZAH'ın 5. sayısıyla karşınızdayız.

Yurt içinden ve yurt dışından çok değerli karikatürcü dostlarımızın, gönüllü katılımlarıyla-destekleriyle okurlarımıza, mizahseverlere ücretsiz ve kaliteli bir e-dergi sunmanın keyfini yaşıyoruz. FENAMİZAH, uluslararası çizerleri bir arada bulundurmaıyla da Türkiye'de bir ilk olmanın özelliğini tarihe not olarak düşüyor. Bir çok yabancı karikatürcü arkadaşlarımız, dergimizi çok başarılı bulduklarına dair iletileriyle, katkı ve önerileriyle de bizlere ayrıca güç veriyorlar... **Bu bağlamda emeği geçen herkese teşekkürlerimizle, sevgilerimizi iletiyoruz...**

...

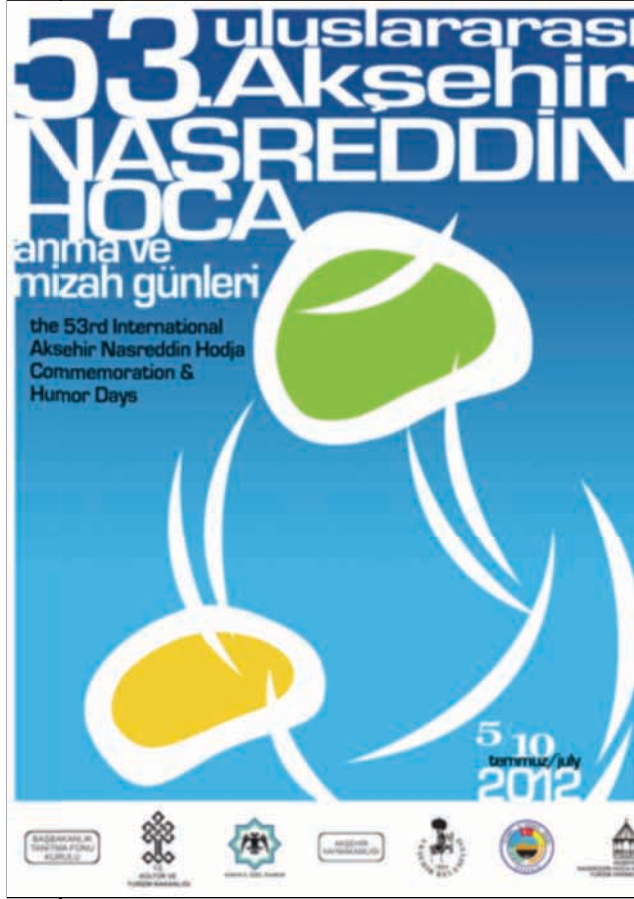
Temmuz, gelmiş-geçmişle ve bugünüyle de her açıdan sıcak ve acı gündemleriyle anımsanacak bir ay...

Sivas'ta Madımak Otel'i'nde diri diri yakılarak katledilen canlarımızı, 19. yılda saygıyla anıyoruz...

Yanıbaşımızda savaş tam-tamlarının çalındığı bir yaz mevsimindeyiz. Aylık dergi olmanın bazı olumsuzlukları nedeniyle, sıcak gündeme olabildiğince değinmeye çalışıyoruz...

Gelecek sayıda görüşebilmek üzere, ülkemiz ve dünyamız için barış dileklerimizle...

Akşehir'den birincilik ödülü...

53. Uluslararası Akşehir Nasreddin Hoca Anma ve Mizah Günleri'nde kullanılacak olan afiş için düzenlenen yarışmayı bu yıl benim tasarladığım çalışma kazandı...

Akşehir Belediyesi ile Nasreddin Hoca ve Turizm Derneği tarafından düzenlenen ve rumuzla katılımlın sağlandığı afiş yarışmasında, seçici kurul birinciliğe yandaki eserime layık görmüş oldu...

Ödül töreni 5-10 Temmuz tarihleri arasındaki Nasreddin Hoca Anma ve Mizah Günleri'nde gerçekleştirilecek...

HAYAT ETİK FİYASKOSU

bıçak
kemiğe yaslanmış
bin yıllardır..

ki;
kanın renginde
bir pişmanlık
yok...

~a.y.

international humor magazine

aylık e-dergi

fenamizah

sayı: 5 • temmuz-july 2012

imtiyaz sahibi /
yayın ve görsel
yönetmeni:

aziz
yavuzdoğan

iletişim:
fenamizah@gmail.com

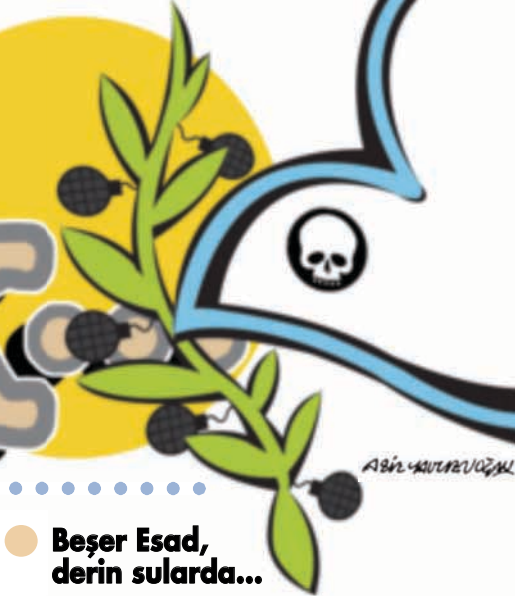
www.fenamizah.com

BU SAYIDA

AİLE (Turkey): MAHİR ADAM, YURDAGÜN GÖKER, ERDOĞAN BAŞOL, RAŞİT YAKALI, İBRAHİM TAPA, AZİZ YAVUZDOĞAN, MUHİTTİN KÖROĞLU, ŞEVKET YALAZ, OSMAN YAVUZ İNAL, SEVDAKAR ÇELİK, EKREM BORAZAN, SEÇKİN TEMUR, AHMET ÖZTÜRKLEVENT, CEM KOÇ, MUSTAFA YILDIZ, SEZER ODABAŞIOĞLU, VEDAT KEMER, HAKAN ÇELİK, ERCAN BAYSAL, GÜLAY GARİP KOÇERDİN, GÜLGÜN ÇAKO, EMRAH ARIKAN, KÜRŞAT ZAMAN, MEHMET SAİM BİLGE, BAHADIR UÇAN, KEZİBAN ÖZKOL, SALİH ATEŞ, HAKAN ULUCAN, TAMER YETKİN, EMİRHAN DİLLİ. / **DOSTLAR (International):** JULI SANCHIS AGUADO, IGOR SMIRNOV, VICTOR CRUDU, JORDAN POP-ILIEV, ALEXANDER DUBOVSKI, WESAM KHALİL, ISTVAN KELEMEN, TOSO BORKOVIC, SZCZEPAN SADURSKI, CZESLAW PRZEZAK, ALİ DİVANDARİ, DARKO DRLJEVIC, HULE HANUSIC, NIVALDO PEREIRA DE SOUZA, ARTURO ROSAS, DAMIR NOVAK, MARINA GORELEVA, MARK LYNCH, SABAHUDİN HADZIALIĆ, VAHİD KERMANİ, MAKHMUD ESHONQULOV, WILLEM RASING, PJKERIO, B.V. PANDURANGA RAO, ARSEN GEVORGYAN, İSMAİL KERA, EL TOTO. / **KONUK ŞAİR:** REYHAN SUR.

düşünün! neye güldüğünüz hakkında bir fikriniz olsun..

fena 11k

iyilik..
..sağlık!

- Karikatürcüler Demeği üyesi sanatçılar, Akşehir Belediyesi'nin davetlisi olarak, 5-10 Temmuz tarihleri arasında Akşehir 53. Uluslararası Nasreddin Hoca Anma Mizah Günleri'nde karikatür etkinlikleri yapacaklar...
- Dergimiz Yayın Yönetmeni Aziz Yavuzdoğan, 53. Uluslararası Akşehir Nasreddin Hoca Anma ve Mizah Günleri Afış Yarışması için tasarladığı çalışması ile birincilik ödülü kazanmıştır...

● Suriye uçağımızı düşürdü...

• EKREM BORAZAN

● Beşer Esad, derin sularda...

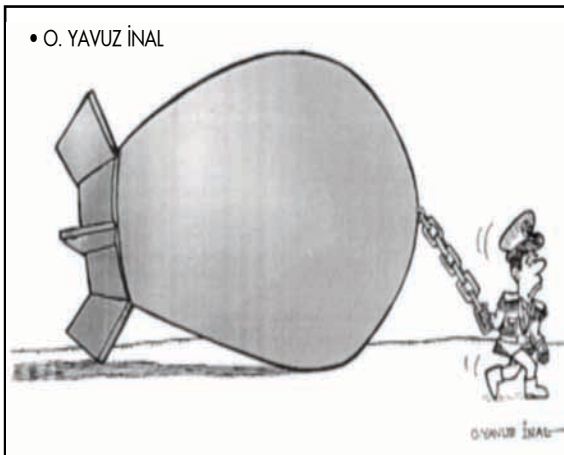

• EKREM BORAZAN

● Savaş İstiyoruz!..

- En önce vuruldu bunu yazan....

~bertolt brecht

• O. YAVUZ İNAL

• Vedat Kemer

© Akşam Gazetesi, 2012

fena 11k...

"15 yaşında nazife de hanıma doyum olur mu?" gibi türkülerini olan ülkenin 13-14 yaşlarında istismar edilen kızlarının olması kaçınılmazdır.
~a.y.

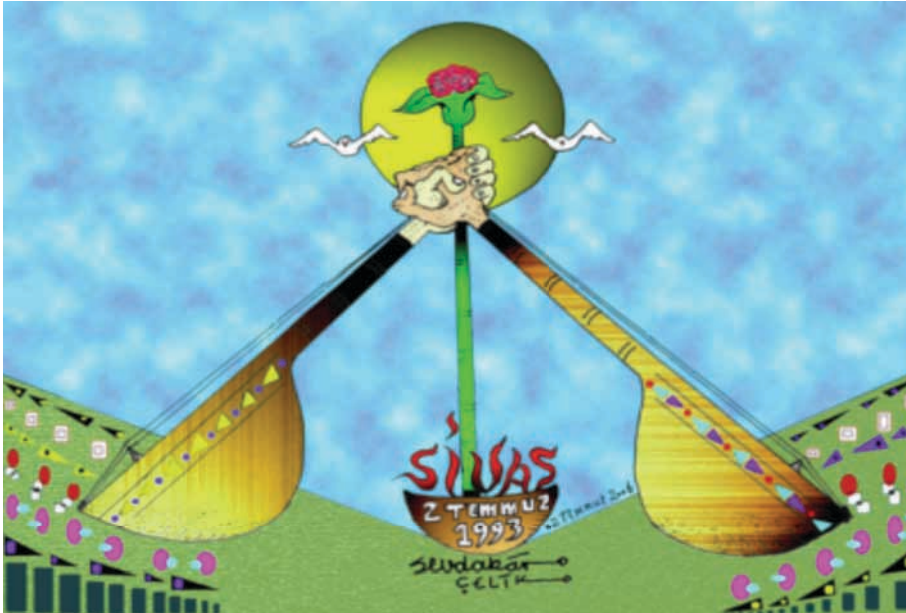
DEMOKRASİ

O. YAVUZ İNAL

Yeter ki analar ağlasın...

#kuzeygüney	allahlık bı dızısın, mahfettinnnnnnnn	Aç
#kuzeygüney	harikaydı. Kuzey beni çok ağlattı	Aç
	Sanmayın ki #kuzeygüney etkisini atlatabildik. Ağlattın be abi	Aç

2 Temmuz Sivas katliamının anısına...

O. YAVUZ İNAL

O. YAVUZ İNAL

Tebrikler! Kızınız hamile..

"size bir iyi, bir de daha iyi bir haberimiz var; tebrikler, kızınız hamile ve telaş etmeyin devletimiz çocuğa bakabilecek güçtedir!"

~a.y.

UYDUDAN NAKLEN

Hakan Çelik

© Cumhuriyet Gazetesi, 2010

El oğlu deyip geçme...

Ankara'da metro inşaatı nedeniyle kaldırım çöktü, bir vatandaşımız hayatını kaybetti... İsviçre'de yoldaki 10 cm'lik çukurun başında 2 polis nöbet tutuyormuş. Bizim ülkemizde olsa, belediye başkanı içine atlar 'bakın ölmedim' derdi...

~ a.y.

Karacaoğlan der ki...

Karacaoğlan der ki
n'olup n'olmadan,
yiğit dediğin
çok konuşmaz koymadan!

Dolandım dağları yollara
düştüm, uçtum keşif için
odlara düştüm...

Kıs seninle bir bahçecik
dikelim / Ayvasından
turuncundan satalım /
Gel sarılıp bir gececik
yatalım / Sağlık
Bakanlığı'ndan mesaj
almadan...

Karacaoğlan der ki
kondum göçülmez, bu
memleketin vergisinden
geçilmez...

~a.y.

● Sivas'ta yakılarak katledilen
canlarımızı sevgi ve saygıyla
anıyoruz!

Atmalı taşı, gerekirse de yarmalı başı.

SAVAŞA HAYIR

Sadece,
"SAVAŞA HAYIR " dedim...

Kendimi, tam ortasında
buldum

Savaşın ve zulmün
Ezik ve çaresiz kaldım...

Keşke "SAVAŞA HAYIR"
için "
Savaşıydım...
Bu kadar yitik olmazdım.

ÖZGÜRLÜK

Özgürlük,
Alıp başını gitmekse
Kafesteki kuş için.

Dağ başındaki selvi
Özgürlüğünü
Topraktan ayrılmadan yaşar.

ADAM

Adam odur ki
Önce dağın ardını göre
Sonra yolu tarif ede.

DÜŞMEYE GÖR

Cepler olunca tam takır
Yer demir gök bakar.

Dostlar, arkadaşlar mı?
Onlar hepten sağır.

Düşmeye gör, toz zerresi bile
İnsana gelir ağır.

DÜŞ

Ormanı düşle
Bir fidan
Dikmekle başla
Düşlerin yarım kalmasın.

● Işığa tutun! Gerçeğini görün...

● Faturalı Hayat...

Düş kurmak
Isık çalmak
Yıldızlara bakmak
Henüz faturaya bağlanmadı.

Kısa bir zaman sonra
Bekliyorum ama.

~ o.yavuz inal

Raşit YAKALI Spor Çizgisi

yürütenler...

KAMERA
ÖNÜNDE
CESURCA
YÜRÜTEN-
LER

DÜŞLERİ
KABUSTAN ALIP
YÜRÜTEN-
LER

ŞEFKAT
DİLEYİP
YÜRÜTEN-
LER

ZAMANI
İÇSELLEŞTİRİP
YÜRÜTEN-
LER

CANI
SİPER EDİP
YÜRÜTEN-
LER

TV NAĞME

Gulay Garip Kocerdin

Mutfagim

Sunucu- Sevgili izleyicilerimiz, bu gün Dürye hanımın evine konuk olduk ve birbirinden güzel tariflerle ağırlandık.

Televizyonunu yeni açanlar ya da kaçırınlar için tekrar edelim neler yaptık. Dul avrat çorbasi, halvet er, kele coş ve şillik tatlısı yaptık. Ayrıca Dürye hanım bize ikramlıklarını da çıkardı. Onlar da, ölüğün körü, enişte lokumu, genç kız rüyasi ve çuklüce... Seyirci- !!!!

2 yaka 1 İsmail

Bahar- Şu Adonis'e aşık olursam babam beni hayatta bir yunana vermez, Allahım bu nasıl kader?

Adonis- Bahar'ı çok seviyorum anne, onsuz yaşayamam artık.

İsmail- Hacer de Kallopie de benim öteki yarım, onlarsız ben bir hiçim.

Hacer- İsmail'im beklerken ömrüm geçti baba, artık evinde otursun yoksa gidicem.

Kallopie- İsmail, yasu sevgilim, kalispera, çok bekletme beni, saga po.

Papyon Kamil- Allah senin tepeden baksın İsmail. Çıkaracam ortaya yediğin haltları, du sen duuuuu...

Osman- Ağabeycim, sen nasıl bir fırıldaksın yahu? Ben bir kere bile evlenemedim, sen 20 yıldır iki evlilik yürütüyorsun, ikisinden de çocuk yapıyorsun, üstelik haftada bir ülke değiştiriyorsun ve öbür yengenin yanına gidiyorsun, iki evi geçindiriyorsun...

Aboooowww, abi bi de bunları kimseye çıkartmadan yapıyorsun. Bu önemli bilgiyi kimseye paylaşmamam için o zaman bana 20 bin tl vermen farz oldu İsmail ağabeycim...

Editör masası

Editör masası- Kürtajla ilgili ne düşünüyorsunuz sayın Bakanım?

Recep Akdağ- Biz prensip olarak karşıyız kardeşim. Çocuk anasının karnına düştüğünden itibaren canlıdır. Kürtaj onu oradan kazıyaktır. Bi canlıyı anasının karnından kazımaya karşıyız.

Editör masası- Peki kadının seçim hakkı? Recep Akdağ- Ne seçimi kardeşim, bebeği oraya koyarken düşüncekti.

Editör masası- Ama efendim ya baba? Bebek olduktan sonra bakmıyor ya da bakamıyorlarsa, istem dışı anne karnına düştüyse, doğduğunda daha yazık değil mi?

Recep Akdağ- Bakmasın kardeşim, devlet bakar.

Editör masası- Peki sayın bakanım, diyanet işlerine danıştınız mı?

Recep Akdağ- Diyanete danışacağız tabi kardeşim. Diyanet fetva vermedikçe insanları organ bağı bile yapmazdı bu ülkede. Biz ne dersek diyanette onu der, siz merak etmeyin...

Üstat ve Evlat

OSTATI!
EVRENE HAKİM OLAN
SESLER ZAMANI..
BAHÇEDE ŞİİR OKUYAN
KUŞLAR VAR.. Kİ;
GÖKYÖZÜNÜN AKLI
SİYRİLİR!

HER AKLIN
BOŞLUĞU VARDIR Kİ
AŞK ORADAN DOŞER
EVLAT!

1/5 © 2012 by aziz yavuzdoğan

● aziz yavuzdoğan

sami abi

AFEDERSİN
SAMI ABİ!
SANA
Bİ ŞEY
SORUCAM
SAMI ABİ!

NE
SORUCAN
LEN?!

SEN
SEZARYEN-
LE Mİ
DOĞDUN?..
HI HI HEHİM
HI HI!
SAMI ABİ!

A-I,
PARMAĞIIM,
YANDIM ANAAM!
SİMDİ YAKTIM
ÇİRANİ!

HINK, HINK,
HINK!
Bİ ŞEY Mİ
OLDU
SAMI ABİ?..
ÇOK KIZNIŞA
BENZİYOSUN
SAMI ABİ!

ŞEKERCİK

● mustafa yıldız

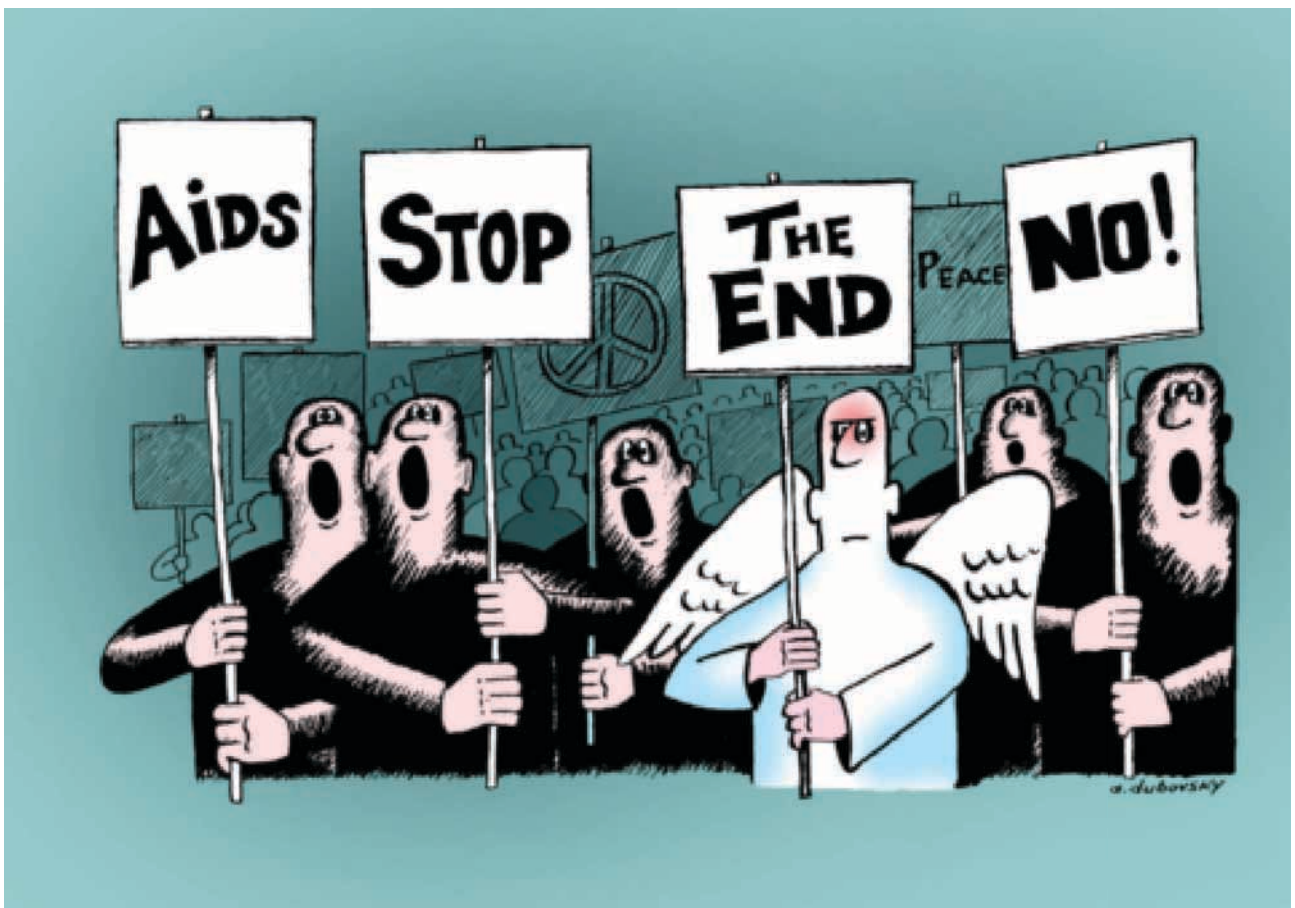
duygusal balık..
(emotional fish)

● aziz yavuzdoğan

NEYE
ÜZÜLECEĞİMİ
ŞAŞIRIYORUM
BAZEN!

1/5 © 2012 by aziz yavuzdoğan

buzul çağından günümüze
çok bilmişliğiyle...

**Mahir
Adam**

FOTOĞRAF
(fotohopla
hazırlanıyor)

(*) maharefli, uzman, çok bilen vs.. vs..

Merhaba sevgili okurlarım!

Yıllık iznimin uzunca bir bölümünü kullanacağımdan, yazılarıma bir süre ara vermek zorundayım. **Kih! Kih! Kih!** Aranızda *"Bu ne ya!? Dün bir, bugün iki..."* diyenleriniz olabilir. N'apalım bu modeller böyle. **Kih! Kih!**

Geçen yazımla ilgili pek çok okur iletisi aldım. İlginize çok teşekkür ediyorum. Olumlu-olumsuz görüş belirten herkese sevgilerimi ve saygılarımı iletiyorum. Bu arada masama bırakılan kartvizitsiz *"küstüm çiçekleri"*ni, iyi bakması için Fetanet Hanım'a emanet ediyorum.

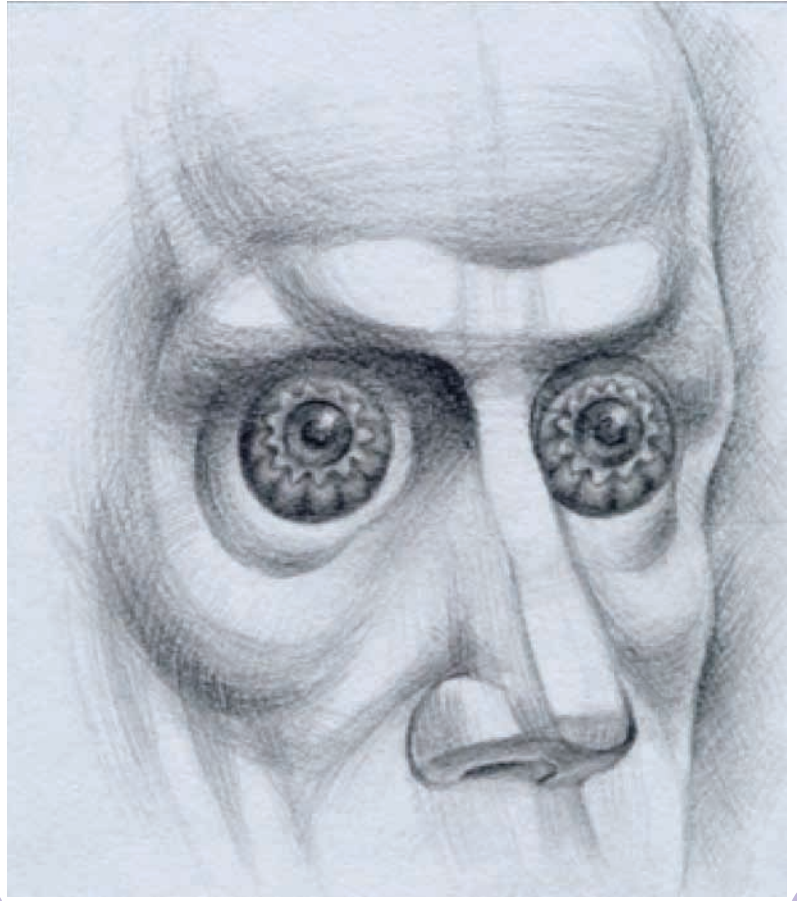
Kih! Kih!

**SEVDİĞİM
LAFLAR...**

**Yaz tahtaya,
Kış haftaya!**

~ Bahar Geçti

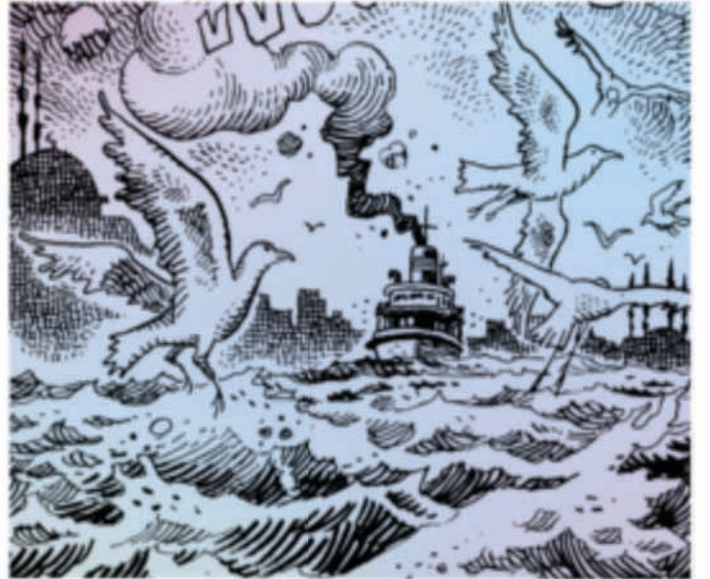
Görülebilmek
dileğiyle...
Döndüğümde,
grafiker çocuktan
fotoğrafımın
akıbetini de
soracağım inşaallah!

İKİNCİ YARI

YAZAN ve
ÇİZEN:
ŞEVKET YALAZ

15 Ocak 2012 Pazartesi ... Saat, sabah dokuzu on-beş geçiyor. Karaköy-Üsküdar şehir hatları vapurunda tam 37 senedir durmaksızın çalışıyordu Cafer kaptan. Bekleme salonunu dolduran yolcular kızıp bağırıyordu haklıydılar. Bir gün önce emekli olmuştuk Cafer kaptan. Şimdi martılar kadar özgürdü ve son seferinde yanına hiç kimseyi almak istememişti nedense. Uğurlar olsun...

SON

-**Nasılsın Sebahat?** dedi Şiraze güleç bir yüzle. Sebahat usul usul konuşmaya başladı;

-**Şiraze, beni istemeye geliyorlar,** dedi tek seferde.

Şiraze şaşkınlıkla sevinç arasında bocalayan bir yüz ifadesiyle Sebahat'e baktı. Sözüünün devamını bekliyordu derin derin bakarak. Umarsızca omuz silkti Sebahat, işte öyle der gibi.

-**Eeee, bu güzel bir haber, neden üzgün görünüyorsun ki?** diye sordu Şiraze. Sebahat, gözlerini yine çiçeğe devirerek kısık sesle konuşmaya başladı;

-**Ben evlenirsem annemle babama kim bakar Şiraze. Çok yaşlandılar artık. Üstelik elde yok, avuçta yok. Bu halimle nasıl sevineyim, neye sevineyim?**

Şiraze ;

-**Dert ettiğin şeye bak hayatım dedi, belki mert iyi yürekli biri çıkar kismetin, her şey çok güzel olur, kov kötü düşünceleri kafandan bakayım, güzel düşün ki güzel olsun her şey,** dedi babacan bir tavırla.”**Şimdi de bakalım. Ne zaman geliyorlarmış istemeye?”**

-**Hafta sonu,** dedi Sebahat.

-**Sen tanıyor musun peki?** dedi Şiraze. Sebahat biraz utangaç, yanakları kızarak **“evet”** dedi zor duyulan bir ses tonuyla. Şiraze ellerini ellerinin içine aldı ve Sebahat'e yaklaşıp;

TEFRİKA ÖYKÜ

Şiraze bir afet-i devran...

4

Gülây Garip Koçerlin

- **Eeee, gönlün varsa daha ne düşünüyorsun, deli kız. İnsan sevdiği için her şeyi yapar. Buna en çok annenle baban sevinecek, bak göreceksin,** dedi gülerken.

-**Sahi mi?** diye gözlerini açarak onay bekledi Sebahat. Şiraze gönlünü kocaman etmişti işte. Bu birkaç lafi yetmişti Sebahat'ın içinin rahatlamasına.

-**Elbette ya,** diyerek endişesini dindirmeye çalıştı Şiraze.

-**İstemeye geldikleri gece yüzük te takmak istiyorlar, söz gibi işte...**

Ne güzel şeyler duyuyordu Şiraze. İçi coşmuştu. Çünkü Sebahat'ın mutlu olmasını can-ı gönülden istiyordu.

“Ne yapacağım, ne giyeceğim, nasıl çıkacağım içlerine hiçbir şey bilmiyorum”, dedi Sebahat yine umutsuz bir sesle.

-**Sen hiç merak etme, harika olacak her şey,** dedi heyecanla Şiraze. Birkaç çeşit ikramlık yaparız, çayları kahveleri

tutarsın, ben sana yardımcı olurum. Kılık kıyafeti de hiç düşünme. Sen çok güzel bir gelin olacaksın dedi sevinçle. Düğünler çiftler çiftler geliyor diye düşündü. Sebahat gözleri dolu dolu sarıldı Şiraze'ye. **“İyi ki varsın Şiraze, güç verdin bana, sağol”** dedi sesi titreyerek.

Ertesi günü Şiraze hazırlandı ve dışarıya çıktı. Kapıyı kilitledikten sonra saçlarını savurdu, mahalleye göz gezdirdi ve emin adımlarla yolda ilerlemeye başladı. Birden rotasını Cafer dedenin evine çevirdi ve kapıya vurup bekledi. Döne nine kapıyı açtığında Şiraze'yi karşısında görünce sevinçle;

-**Aaaa, Şiraze kızım, girsene, gel gel** dedi.

Şiraze adını duyunca cam boyunda uyuklayan Cafer dede birden bastonuna sarılıp doğrulmaya çalıştı ve başındaki takkesini düzeltip uyuklarken ağzının kenarından akan suyu silmeye uğraştı. Heyecanlanmıştı birden.

-**Geç kızım geç,** dedi sabırsız bir sesle. Bir yandan da Döne nineye mokurdanıp kaş göz işareti yapıyordu, ikram yapması için. Şiraze gülümseyerek;

-**Lütfen, hiç rahatsız olmayın Cafer dedecim,** dedi. **Ben pazara çıkıyordum, bir ihtiyacınız varsa gelirken getirivereyim diye uğradım,**

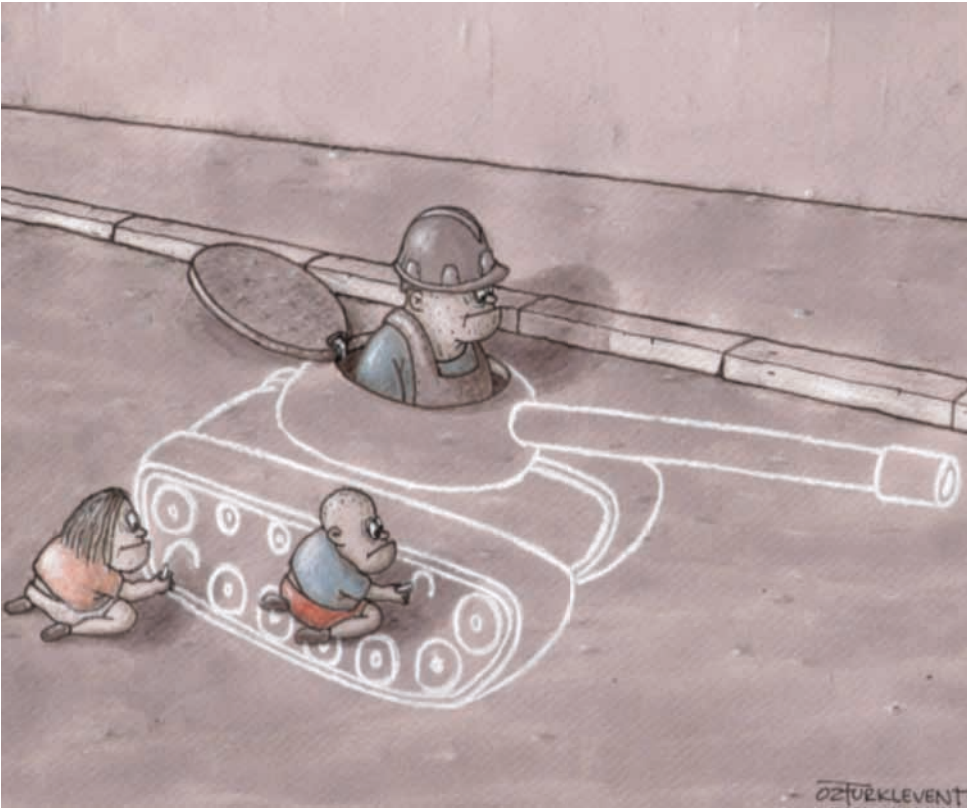
dedi. Döne nineyle Cafer dede birbirine baktı.

Duygulanmışlardı. Döne nine **“Allah razı olsun senden Şiraze'ciğim”** dedi. **“Pazar değil de eczaneden ilaç almak lazımdı, ben de nasıl giderim diye düşünüyordum, Hızır gibi yetiştin evladım”** deyip Şirazenin elini tuttu. Cafer dede kıpır kıpırdı yerinde. İlla bir şeyler ikram etmek istiyor, bastonun ucunu yere vurup lafa girmeye çalışıyordu. Döne nineye dönüp;

-**Du bakem sen, İlaç isteycene bi kahve yapıve Şiraze kızına, şöle bol köpüklü ossun, üstünde nallı pırelee yürüssünnn...**

Şiraze gülümseyerek başını salladı ve kapıya yöneldi, içerden Cafer dedenin derin bir iç çektiği duyuldu...

AHMET ÖZTÜRKLEVENT - Turkey

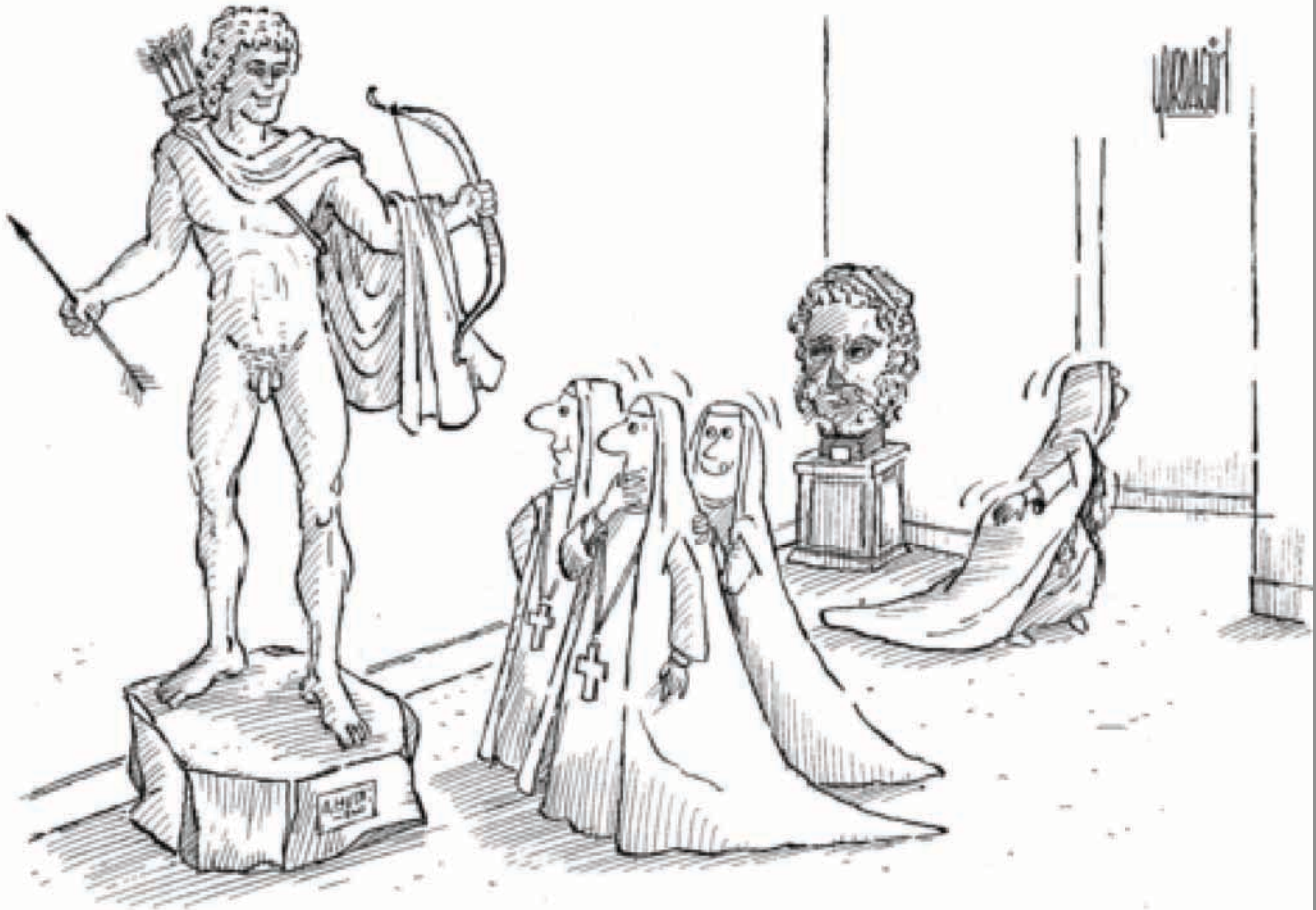
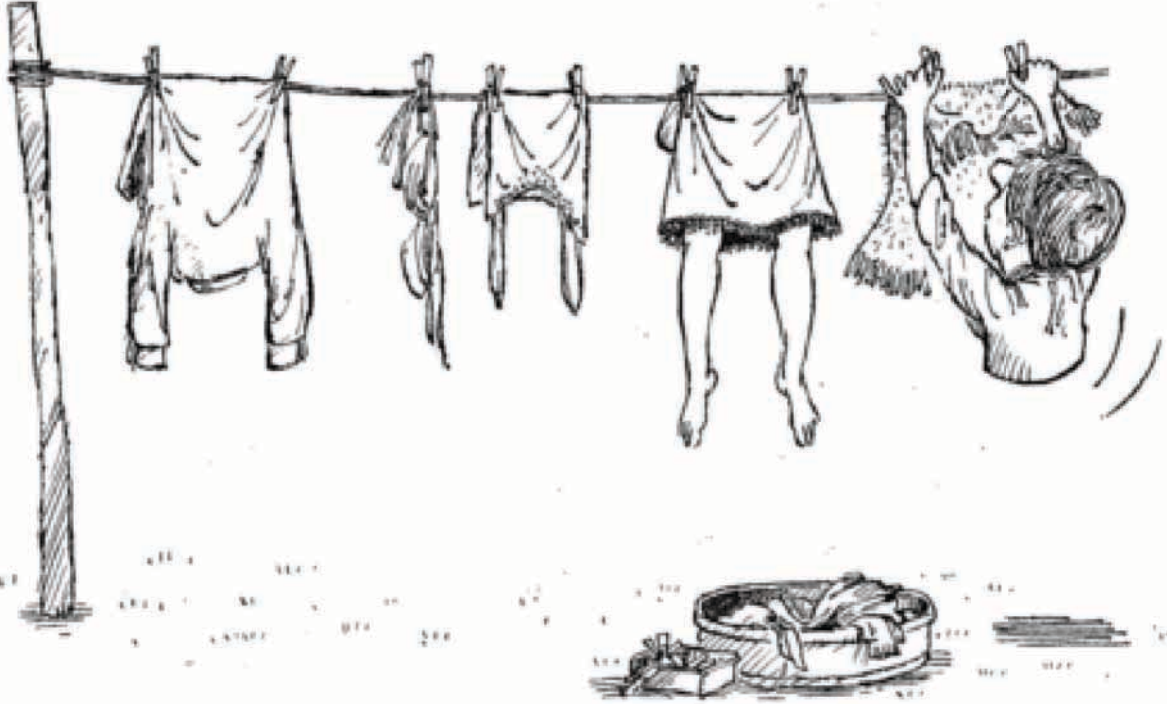
(sürecek)

YURDAGÜN

GÖKER

YURDAGÜN

RIZA'NIN HİKÂYESİ

yazıp çizen ↓ çizip yazan:

Sevda Kaya
ÇELİK

1

ÇİÇEK SEPETİNİ; OKUL PAYDOSUNDAN SONRA YARDIMINA GELEN OĞLUNA DEVREDİP, GÜNÜN YORGUNLUĞUNDAN SIYRILMAK İÇİN MAHALLE KAHVESİNİN YOLUNU TUTTU ÇİÇEKÇİ RIZA...

YORGUN HİSSEDİ-
YORDU YİNE...

RIZA'NIN KENDİSİNİ YORGUN HİSSETMEDİĞİ GÜN DE YOKTU HANİ..!

*ŞÖYLE KUYTU BİR KÖŞEYE ÇEKİLİP, BİR BARDAK ÇAY İÇMEK VE KAFASINI DİNLEMELİK İSTİYORDU. FAKAT BU HİÇ DE KOLAY DEĞİLDİ. ÇÜNKÜ KAHVE CEMAATI ONU RAHAT BIRAKMAZ, MASALARINA ÇAĞIRIR VE O BİLDİK HİKÂYESİNİ DİNLEMELİK İÇİN ADETA ZORLARLARDI.

CÜMLETEN
MERHABA..!

OOO,
RIZA..!

*** RIZA'NIN GELİŞİYLE GÖZLERİ PARLADI YİNE KAHVE AHALİSİNİN..KENDİLERİNE -kendi cıkkılarınca- YİNE EĞLENCE ÇIKMIŞTI... *** AĞZI OLAN KONUŞUYORDU :

NE O RIZA, PAS
VERMİYORSUN..?!

BUYUR DA
BİR
ÇAYIMIZI
İÇ..!

BEDAVA ÇAY MI OLUR..?
HELE ÖNCE, O MEŞHUR
ÇOCUKLUK HATIRASINI
ANLATSIN..HE Hİ, Hİ Hİ!

GARSOON..!
OĞLUM, RIZA ABİNE
BİR ÇAY KAP..!
RIZAAA, HELE ŞÖYLE
BUYUR KOÇUM..!

RIZA'NIN HERHANGİ
BİR MASADA OLMASI
ŞART DEĞİLDİ ASLINDA...

HİKÂYESİNİ ANLATMAYA BAŞLAYINCA;
OTURDUĞU MASANIN ETRAFINA TOPLANILIR,

KAHVEHANE RACONUNA TERS DÜŞMEYECEK BİR USULLE DİNLENİLİRDİ KONUŞULANLAR. LÂKİN KAHVEHANENİN "AĞIR ABİ"LERİ, RIZA'YI KENDİ MASALARINA OTURTMAIYI BİR İTİBAR MESELESİ SAYARLARDI. ÇÜNKÜ BÖYLECE -yerlerinden kalkıp da- BİRİLERİNİN AYAĞINA GİTMEK DURUMUNDA KALMAZLARDI.. AĞIR TAKILIRLARDI. DURUM BU OLUNCA; "RIZA'YI MASAYA DAVET KONUSUNDA" İLK ATAĞI YAPAN, KAZANÇLI SAYARDI KENDİNİ.

*EEE, BİR DE İŞİN RIZA CEPHESİ VAR: İKİ ARADA BİR DEREDE KALMASI KAÇINILMAZ OLUNCA; YA TEKAÜT RAMİZ EFENDİ'NİN YA DA VATMAN ŞAZİ BEY'İN MASASINA OTURURDU.

GARSON
EVLADIM..! HADİ BİZE
YANDAN ÇARKLI
İKİ KAHVE... RIZA ABİNLE
Bİ AKŞAM KAHVESİ
İÇELİM.

-BİZ YEDİ SÜLALEDEN ÇİÇEKÇİYİZ ABİLER.!. BÜYÜK DEDELERİM EV BARK GEÇİNDİRMİŞLER, ÇOCUKLARINI EVERMİŞLER ÇİÇEK SATICILIĞINDAN. HAYAT KOLAY, İNSANLAR DA MESUT OLUNCA; ÇİÇEK SATIŞLARI DA BUNDAN NASİBİNİ ALIRMIŞ O YILLAR. YANİ; ALAN DA MUTLU, SATAN DA.. İNSANLAR BENCİLLEŞİNCE, ÇİÇEĞİN HÜKMÜ KALMAZ OLDU ŞİMDİLERDE. KİMSE KİMSEYE ÇİÇEK VERME ZARAFETİNİ DE GÖSTERMİYOR KOLAY KOLAY.

TAM DA BENİM ÇOCUKLUĞUMDA, İŞLER KESATLAŞTI BİRDEN. ÜSTÜNE ÜSTLÜK, GÜZEL ANAMI DA KAYBEDİNCE, YAŞLI BABAM, İYİCE SIKINTIYA GİRDİ.

BİZ EVLATLARINA BAKMASI; AŞ EKMEK YAPMASI İÇİN, EVİMİZE BİR HANIM GETİRDİ BABAM...MAĞDURİYETTEN KURTULALIM DERKEN, İYİCE TADIMIZ KAÇTI. GÜNDE BEŞ POSTA DAYAK YEDİK YENİ ANNEDEN. BABAMI ÜZMEMEK İÇİN SES ETMEDİM, SUSTUM...O ZOR GÜNLERDE BEN, DOKUZ ON YAŞLARINDAYIM. BABAMA YARDIM ETMEK İÇİN OKULU DA BOŞLADIM. EVDE, ZAVALLI KÜÇÜK KARDEŞLERİM VAR. BABAM YAŞLI VE HASTA...KAR KIŞ, GECE GÜNDÜZ DEMEDEN ÇİÇEK SATMAYA ÇIKIYORUM. ÇOK DA YORULUYORUM. AMA YORULMAK AĞRIMA GİTMİYOR; AĞRIMA GİDEN,ANNESİZLİK...

TAM DA O GÜNLERDE TEMİZ GİYİMLİ BİR HANIM GELDİ. BENDEN BİR DEMET ÇİÇEK ALDI. ÇEKİP GİTMEK YERİNE; DURUP, UZUN UZUN VE SEVGİYLE GÖZLERİME BAKTI. SAÇLARIMI OKŞADI.SEN NE GÜZEL BİR ÇOCUKSUN BÖYLE,DEDİ. SONRA DA ÇIKARIP,BİR TOMAR PARA VERMEK İSTEDİ,AYIP OLUR DİYE ALMADIM. KARNIM AÇLIKTAN ZİL ÇALIYORDU.ANLADI..GİDİP LOKANTADAN YEMEK GETİRDİ,ELLERİYLE YEDİRDİ. O GÜN YEDİĞİM YEMEĞİN LEZZETİNİ UNUTAMAM. ÖYLESİNE İYİ YÜREKLİ BİRİYDİ Kİ; BENDEN, DEMET DEMET ÇİÇEK ALIF, YOLDAN GEÇEN ÇOCUKLARI SEVİNDİRDİ.

*KAHVEHANEDEN ÇIKIP, EVİNİN YOLUNU TUTTU RIZA. SÖYLENİYORDU:

"şu kahvehanede;hani, âlim denen okumuş yazmışlar da var.lakin arif olamamışlar. hayat hikâyemi her gün dinleyip, akıllarınca kafa buluyorlar. çünkü acımasızlar."

KAHVE AHALİSİ,RIZA'NIN HİKÂYESİNİ ONLARCA KEZ DİNLEMELERİNE KARŞIN; SANKİ YENİ BİR ŞEY KEŞFEDECEKLERMİŞ MERAKIYLA, PÜR DİKKAT KESİLMİŞ ERDİ.

LEN,AMMA SAF ADAM ŞU RIZA.

İNANMAM, PALAYRA.

TEK EĞLENCEMİZ, RIZA...

LAFI UZATMAYAYIM..O TEYZE YÜZÜME BAKIP;"YÜZÜNÜN RENGİNDEN BELLİ,SEN ÖKSÜZSÜN. SENİ SEVDİM.VARLIKLI BİRİYİM. MİRASIMI BIRAKACAK KİMSEM DE YOK. EVLADIM OLUR MUSUN.?" DEDİ..O ÂN; YAŞLI BABAM,KARDEŞLERİM GELDİ GÖZLERİMİN ÖNÜNE.PIŞMAN OLACAĞIMI BİLE BİLE, "HAYIR!" DEDİM O ŞİRİN TEYZEYE..* AMA ABİLER,BU HİKÂ-YEMİ OĞLUMA ANLATIRKEN,DİYORUM Kİ:"SEVGİLİ OĞLUM, ATA MESLEĞİMİZ ÇİÇEKÇİLİK, ARTIK CAN ÇEKİŞİYOR. BİZİ YOKSULLUK VE SÜRÜNMEKTEN KURTARACAĞI YOK.!.OLA Kİ, BİRGÜN SENİN KARŞINA DA -seni evlat edinmek isteyen-ZENGİN BİR TEYZE ÇIKARSA,ONA SAKIN HAYIR DEME.! HAYIR DERSEN,BABALIK HAKKIMI HELAL ETMEM SANA,BİLMİŞ OL.!. "

RED KİT ABİMİZ GİBİ TUZU KURU O..SAYDI, ÇİÇEKŞİ RIZA DA ÖYKÜSÜNÜN FİNALİNDE, AKŞAM GÜNEŞİNE KARŞI ISLIK ÇALABİLİRDİ.

Sevdiğim
ÇELİK

Masraflı Bir Sinek

Sezer Odabaşıoğlu

Bir tanış gibi rahat, yanıma bir sandalye çekip oturdu. Göz ucuyla baktım. “Şeytanın güir olsun,” dedi. “Bol şans.”

“Sağ ol,” dedim demesine ya, öylesine dedim. Yüzü yabancıydı. Bir yerlerden tanışlığım yoktu. Düşündüm eskileri, çocukluğumu, öğrencilik yıllarımı... Çocukluk arkadaşım değildi. Mahalleden de tanıyıordum. Okul arkadaşım olması olanaksızdı. Bir kez, benden oldukça yaşlıydı. Oyun sırası bana gelmişti. Ben yerden taş çekerken, garsona seslendi:

“Şef, bi şeftali!”

Çektiğim taş, elime hiç yaramıyordu. Kızdım şansırma. Çektiğim taşı, rakip oyuncu arkadaşşıma atarken: “Dur,” dedi. “atma!.. Dursun.”

Elini ıstıkama uzattı. Gelmesi mümkün bir ara taşının iki üstünü attı. Sinirlendim ya, ses etmedim. Belki çok önemli bir tanışım olabilirdi. Çok yakın bir tanışım olmasa, bu denli rahat davranamazdı. İyi ama, kimdi bu kir saçlı, şık giyimli, bana yabancı tanış?.. Arkadaşlar, arada bir bana ve ona bakıyorlardı. Bense anımsayamamanın verdiği sıkıntıyla atılan taşlarla oyalanıyor, şakırdatıyor, bir yandan da beynimi zorluyordum. Ayıp olurdu, anımsayamazsam. Yoksa, erken bunama mı aşlamıştı bende?.. Solumdaki rahip oyuncu arkadaşım, yeşil on üçlü atmıştı. ıstıkamdaki taşlara göz ucuyla baktım. Yeşil on üçlü yaramıyordu. Taş çekmede o benden önce davrandı. Çektiği taşı, elinin içinde gizleyerek getirdi. ıstıkama yerleştirdi. Siyah sekizli... Yarıyordu. Yüzüme baktı. Gözleri ışı ışıldı. Güç bir işi başarmışcasına bileğini öptü:

“Bilek, bu,” dedi.

Adıma, bir güzel ıskarta taşımı da atıverdi. Oh, ne iyiydi!.. Bense durmadan düşünüyor, anımsayamıyordum, anılarıma uzak tanışımı. Garson geldi, şeftaliyi masaya bırakırken bana gülümsedi:

“Beyler, size ne vereyim,” diye sordu.

Karedeki arkadaşlar:

“Çay!.. Çay!.. Çay,” dediler.

Garson, bana sorma gereksinimi bile duymadı. Sürekli müşterilerindendim. Çaydan başka şey içmediğini bilirdim.

Ocaklığa dönüp:

“Dört çay!.. Demli olsun,” diye bağırdıktan sonra, masamızın yanından ayrıldı.

Göz ucuyla baktım. Durmadan beni süzdüğü her halinden belliydi. Şeftalisi, çaylarımızın gelmesine dek bile dayanmadı. Çabucak içildi, bitti. Dudaklarındaki ıslaklığı avucuyla sildi. Yerinde de duramıyordu. Bir benim ıstıkamdaki taşları izliyor, bir sağımdaki rakip oyuncu arkadaşımın taşlarını inceliyordu.

Masanın köşesindeki Maltepe’ye uzanırken:

“Senin mi,” diye sordu. Çakmağı bile hazırdı.

“Fark etmez, iç,” deme zorunluluğu duydum.

Aklım karışmıştı. Bilemiyor, bulamıyor, anımsayamıyordum. Yaktığı sigarayı ilk çekişini izledim. Avurtları çekiliyordu. Bolca duman saldı, ağzından, burnundan. İştahlı sigara içişi, beni de sigara içmeye yöneltti. Dudaklarına aldığı sigarayı yaktı. “Dumanı burnundan gelsin,” esprisini de eksik etmedi.

Oyun sıram geldiğinde ona fırsat vermeden aceleyle yerden taş çektim. ıstıkama bile yerleştirmeden, daha önce attığım taşların üzerine sertçe vurarak baktım.

“Sen bu oyunu bilmiyorsun, arkadaş,” diye çıkıştı.

Yüzüne tuhaf tuhaf ve merakla bakınca açıklama gereksinimi duydum. Dizili taşlarının yerlerini değiştirdi. Attığım kırmızı dörtlüyü masadan aldı. İki dörtlünün yanına getirip yerleştirdikten sonra yine masaya bıraktı. Sonra, taşlarını eski düzenine getirdi. Onurlandığı belliydi. Bense yanlış oynadığımı anlamıştım. Dahası, bana arkadaş dediğine göre, bir yerlerden mutlaka tanıştık ve ben onu anımsayamıyordum. Gerçekten ayıptı, bu.

Kendimi zorladıkça aklım daha çok karışıyordu. Kendimi oyuna veremez olmuştum. Oyundan çıkmış gibiydim. Çıkan taşları bile izleyemiyordum. Yavaş

yavaş sinirlerimin gerildiğini hissediyordum. Anılarımdı didik ediyordum. Etkilenmişim bir kez. Kurtulamazdım artık düşüncelerimin elinden. Gürültü, uğultu, taş şakırtıları, ıstıka sesleri, kulaklarımdan kopup gitti. Anıların arasında, tanış, dost, ahbap, arkadaş aramaya başlamıştım. Çaylar geldi. Benim çayımı, tepside alıp elime verdi. Bu ilgi, yine bir tanış ilgisini olabildi. Garson yanımdan ayrılmadan ve bana fırsat vermeden: “Bir orta şekerli... Yanında su olsun,” deyince iyiden iyiye şaşıtm kaldım.

Henüz çıkaramadığım, anımsayamadığım bu tanış, bayağı masraflı olacağı benziyordu. Oyunlar bitiyor, ama kim biti, nasıl bitti?.. Okey mi attı, çift mi bitti, hiç mi hiç farkında değildim. İlgisizliğim, ortağımı da etkiliyordu. Ne var ki elimde değildi.

Düşüncelerimin, daha doğrusu anılarımin arasından çekip çıkaramadığım bu tanış olabilerin etki alanına girmiştim, bir kez. Kurtuluş yoktu.

Kahvesi gelmişti. Bir dikşte kahve altı suyunu içti. Boş bardağı garsona uzatırken:

“Sağ ol,” dedi.

Garson aldrışsız uzaklaştı.

Eşim, yani ortağım, okeye döndüğünü işaret ediyordu. Nasıl farkına vardığını bile kestiremedim, ama tüm dikkatimi toplayıp sağımdaki rakip oyuncu arkadaşımı sıkımsam gerektiğini anladım. Görevim bu olacaktı. Dikkat kesildim. Gel gelelim, o, yakamı bırakmadı.

“Şimdilerde neredelerdesin,” diye gereksiz bir soru sordu.

“Buralardayım,” dedim, sıkın sıkın.

Kahvesini sesli sesli höpürdeterek yudumladı. Kahveyi höpürdeterek içişi sinirlerime dokundu. Yine genildim, ister istemez.

“Ne iş çeviriyorsun,” diye sorunca kızdım.

“Boştayım.. Yiyip içip geziyorum,” diye sert sert yanıtladım.

Şu işe, şu tersliğe bak, tam ben kendimi toparlamıştım. Anılarımdan kopmuşum; bu kez, sorularıyla ilgimi mknatıslamaya çalışıyordu.

“Okul?.. Diploma?”

Ne okuluydu?.. Ne diplomasıydı? Evet, bir ilkokul diplomam vardı; ama, o da benim okuryazarlığımı gösterirdi ve bana bir iş sağlamazdı. Sorusunun yanıtını almadan, gerilerdeki garsona seslendi:

“Garson!.. Boşları al.”

Garson geldi; masadaki boşları alırken, bana:

“Ne içelim,” diye sordu.

“Çay,” diyerek kestirip attım.

“Ne çayı,” diye kızdı. “Çay sana dokunur, sinir yapar. Çay içe içe kurumuş gitmişsin, şu haline bak.”

Sağlığımıla da ilgileniyordu. Tamam, bu, kesin tanışımdı. Ama, ben bu tanışıma, oldukça uzaktım. Kuşku ve sorular vardı, beynimde.

Garson, kesin ısmarlamayı bekliyordu.

“Bana çay,” dedim.

“Tamam, tamam... Sen bana soğugundan bir

soda getir,” dedi sitemli sitemli, garsona.

Karedeki arkadaşların da birer çay istediler. Garson, uçarcasına yanımdan ayrıldı. Oyun devam ediyordu. Çıkan taşları iyi takip edemediğimden mi nedir, bir taş attım; sağımdaki arkadaş oyunu bitirdi.

“Sanayi tüpü gibi hiç bittığın yok!.. Üstelik bir de arkadaşşı satıyorsun,” dedi.

Ben dikkatsizliğime kızarak taşları karıştırırken, o:

“Elin oğlu dinler mi?.. Okeye su içirirler böyle

işte,” diye sürdürdü kızgınlığını.

İyiden iyiye sinirlenmeye başlamıştım. Tanışsa tanıştı; haddini bilmeli, oyunuma karışmamalı, ağır kâmil oturmalıydı yerinde. Ne oluyordu, buna?.. Taşları dizerken böyle düşünüyordum. Taş şakırtıları, içerideki gürültü, uğultu; kaşık, bardak şakırtıları, artık kulaklarıma doldurmaya başlamıştı. Demek ki, anılarımdı didiklemekten, kendini yormaktan vazgeçmişti, beynim. Biraz rahatlar gibi oldum.

Oyunla ilgilendiğini gösterircesine:

“Durum nasıl,” diye sordum, ortağıma.

“Dörde on bir,” diye yanıtladı. Sesi, kabank

kabanktı. Belli ki oyunla ilgilenmediğine kızgındı.

“Kim dört, kim on bir,” diye sordum.

“Onlar on bir, biz dört,” dediğinde ben taş

dağıtıyordum.

Bu arada çaylar ve soda geldi. Oyunun

sonlanydı. Hesap da oldukça kabanktı, yüklüydü.

Oynadığımız bilmem kaçınıcı oyundu... Saatlerdir oynamıyorduk ve şimdiki oyuna sende-bende, oyun yüklemeye yapıyorduk. Bu yüzden, hemen dikkatimi oyuna vermemliydim. Ne var ki, şu anda, şansırma güvendiğim dek dikkatime güvenemiyordum.

Yeni oyun turu başlamıştı. Atılan taşlar, alınan taşlar, ıstıkalarda yer değiştiren ve dizilen taşlar sürekli şakırdıyordu.

Çayımı yudumlarken:

“Peder ne alemde?.. Yine eskisi gibi sağlam mı? eski topraktır, sağlamdır o, maaşallah... Çivi gibidir hala, değil mi,” diye ardı ardına sıralıyiverdi sorularını ve yorumlarını.

Al haa, ne pederi? Ne eski topraklığı?..

Ne çiviliği? Babam öleli yıllar oluyordu. Şaşıtm kaldım. Babamı, birileriyle mi karıştırıyordu, yoksa? Değişik bir havaya girerek:

“Peder, sizlere ömür,” dedim.

Sıradı yerinden.

“Ne!.. O, ırı kıym herif ha! O sapasağlam adam haa!.. Olacak şey değil,” dedi.

İnanmaz inanmaz yüzüme baktı ve:

“Ölüm bu!.. Genç, ihtiyar demez ki... Hepimizin sonu, o. Acımı tazeledim. Kusura bakma... Başın sağ olsun,” dedi ve sustu.

“Dostlar sağ olsun,” dedim.

Ne inkiyamlığı?.. Sırım gibi upuzundu rahmetlik...

Sağlamlık neresindeydi?.. İçki kurutmuştu adamı. Sapsan bir benzi, canı çekilmiş, dermansız bir bedeni vardı, rahmetlinin. “Babamı biriyile karıştırdı, herhalde,” diye düşünürken:

“Yakında mı öldü,” diye sordu, merakla.

“60'larda,” diye yanıt alınca değişti.

“Ver bir sigara, efkar dağıtsın,” dedi ve ben sigara

paketini çıkarıncaya dek elini uzattı durdu. Sigarayı elimden alır almaz, hemen yaktı.

Tek taşa düşmüştüm. Ortağıma, gizlice göz kırparak bir ‘tek’ işareti çaktım. Heyecanlıydım, kıpır kıpırdım ve yerimde duramıyordum. Taşların hep erkekleri. Bir taş atıldı, almak istemedim. Sürekli oyunumla ilgilenen yabancı tanış, yerden taş çekmemi engelleyip:

“Al o taş!.. Erkek taş zor biter. Kancık taş, her an için iyidir,” diyerek yere atılan taşı almam için zorladı.

Nasıl olsa, rakip oyuncu arkadaşşıma yaramaz ıskarta bir taşım vardı. İstekli isteksiz taşı aldım. ıskartamı atarken:

“Sen, çıkan taşları takip etmiyorsun... Beklediğin taşların çoğu çıkmış,” diye söylendi ve daha önceden atılan taşları uzanarak dağıttı ve gösterdi: “Bak,” dedi. “12'liler her yerde. Seni tek okey kurtarır. Tek taşa bağlanma, bir daha. Uçara kaçara düşmek, en iyisi.”

Taşlarını da yeniden diziverdi, bu ara. Gerçekten, oyun düzenim şimdi daha iyi olmuştu. Bir taşla oyunu bitirme şansım yüzde yüz artmıştı. Oyun sırası Cavit'e gelmişti. Telaşlı telaşlı attığı taşları karıştırıyor, ıstıkasındaki taşlara bakıyor, ıstıkasından bir taş alıyor, bekliyor, yine yerine bırakıyordu.

“Hoca'nın hindisi bile senin kadar düşünmez,” diye takıldım. “Arkadaşa yüz gram düşünce!..”

Gülüştük.

“Sık,” diye uyardı, ortağı. **“elini boz. Ben de tekim.”**

Cavit biraz umutlandı, rahatladı.

“Bozuyorum,” diyerek ortağına baktı.

O, bir heyecanlı seyirci merakıyla ayağa kalktı ve aramıza girdi. Bir Cavit’in taşlarını inceliyor, bir de benim ıstıkama bakıyordu. Cavit ise yine kararsızlaşmıştı. Eline bir taş alıyor, atamıyor, bırakıyor; yerdeki taşları karıştırıyordu. Umur kalmamış gibi:

“Bozuyorum,” deyip ortağına baktı ve taş attı.

Taşı heyecanla kaptım. Cavit ıstıkasını devirdi hırsıyla. Oyun bitirmenin sevinciyle onurlu onurlu ıstıkamı yatırdım ve herkese gösterdim. O, benden daha çok sevinçliydi. Gülmüştüyordu. Canlı hareketlerle sandalyesine oturdu.

“Gördün mü oyunu,” diyerek yıldı. **“Sen, sen ol, bu ustanın sözünü tut.”**

Oyun bitirmenin sevinciyle midir, nedir?.. Ona bir şeyler ikrâm etme gereksinimi duydum. Eski boşlar hala masadaydı. Onları toparladım, yakındaki boş masanın kenarına bıraktım. Sonra.

“Bir şeyler iç,” dedim.

“Sana çok masraf açmayayım... Neyse, çay içelim,” diyerek ayak değiştirdi.

Gerilere baktım. Garsonu aradım. Bizim masaya baktığı yoktu.

“Sen oyununa bak, ben söylerim,” deyince ıstıkamdaki taşları döküp karıştırıp ben de dizmeye başladım.

Şakırtıyla dizilen taşlar dağıldı. Yeni tur başladı.

Ben, oyun bitirmenin keyfini hala yaşıyordum. Bu kez ki taşların pek iyi değildi, ama var oldu. Üçlü dizili tek taşım bile yok olmasına karşın pek rahat ve keyifliydim.

Çaylar geldi. El işaretleriyle söylenmişti. Şekerini karıştırıp yudumladım çayımı. Keyifle bir de sigara yakıtım. Ona da ikram ettim. Aldı yakıtı. Sigara dumanını üfürürken:

“Yengem nasıl,” diye sordu.

Bekârdım; annemi soruyordu herhalde.

“Nasıl olsun, iyiden iyiye yaşlandı artık... Bir günü ayakta, bir günü yataкта geçiriyor,” yanıtlı alınca eğleniyorum sandı, aptal aptal yüzüme baktı.

“Gençlik bunaması mı var sende,” diye

gülmüsemeye çalışarak takıldı. Sonra: **“Ben yengemi soruyorum, sen ananı anlatıyorsun. Sen ne biçim adamsın böyle,”** diye çıkıştı.

Ne yengesi sayıklıyordu, bu?.. Yine aklım karıştı.

Kendimi bildim bileli bekârdım ve anamlı birlikte yaşıyordum.

“Gerçekten yenge mence yok... Ben bekârım,” dedim.

“İsteğin yoksa, oyunu bırakalım, Seyfi,” diye çıkışan ortağıma baktım, bu arada.

Sertçe:

“Oyununu oyna,” diyerek taşları gösterdi, ortağım.

Bir taş çektim ve yarar-yaramaz, bakmadan yere attım. Oyun devam ediyordu.

Çay yarım kalmıştı ve hala elindeydi. Göz ucuyla baktım. Huzurunun kaçtığı her halinden belliydi.

Yüzü de kızarmıştı. Dikene oturmuş gibi rahatsızdı ve huzursuzluğunu bana belli etmemeye çalışıyor gibiydi.

Birden bu değişiklik, bu suskunluk, bu tedirginlik nedendi... anlayamıyordum. Yavaş yavaş toparlandı. Ayağa kalktı. Kulagına eğildi, şaşkın, korkulu ve mahcup bir sesle:

“Sizi bir tanışma benzettim, arkadaş. Kusura bakma,” dedi ve fırladı.

Ben daha durumu kavrayamadan kahvehaneden çıkıp gitti. Bir kötü olmuşum. Şaşkın ve suskundum.

Cavit, sinirli bir ses tonuyla:

“Kimdi o arkadaş,” diye sordu.

Ne yanıt vereceğimi kestirememiştim ki, ortağım alaylı ve gürlütlü:

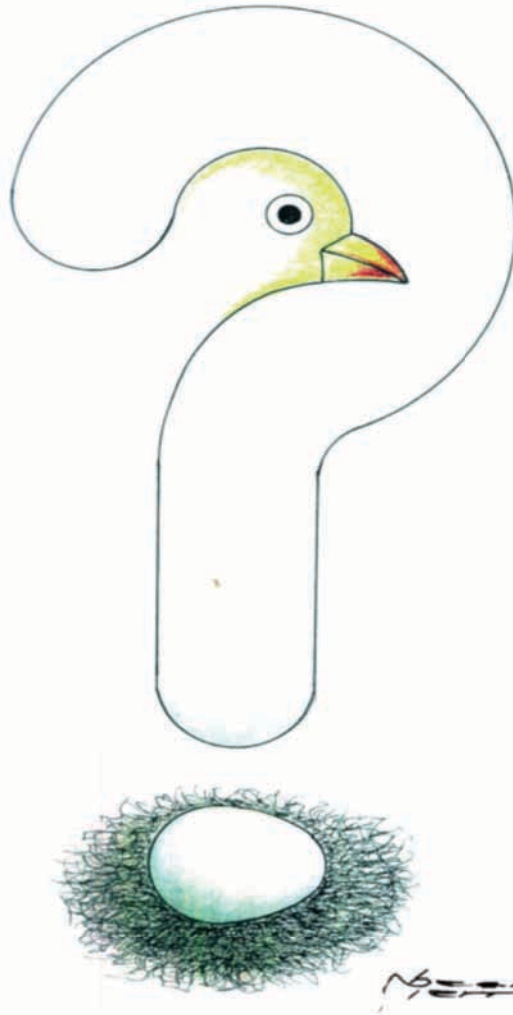
“Masraflı bir sinek,” deyince hepsi gülüştüler.

Bense durumu kavrayamamanın verdiği şaşkınlıkla suskundum. ■

EKREM BORAZAN - Turkey

SEÇKİN TEMUR - Turkey

TURKISH

- Demokrasi istemiyorum! Çünkü bende olan bir şeye ihtiyacım yok!
- Bir kuş gibi özgür olmak isityorsan, öncelikle yüksek kayalıklara bir yuva yapman gerekir...
- Ne düşüneceğini düşünebiliyor musun? Öyleyse, senden iyi düşünen yoktur...
- Bazı insanlar her şeye sahipmiş gibi görünür fakat aslında hiç bir şeyleri yok. Bazı insanlar ise hiç bir şeye sahip değillermiş gibi görünür, oysa çok şeyleri vardır...
- Tanrı daima gizemli bir şekilde hareket eder...

BOSNIAN

- *Necu demokratiju! Moram da mislim!...*
- *Onaj, ko zeli biti pticom, valjalo bi, za pocetak, da izgradi gnijezdo visoko na grebenu...*
- *Misli li da misli? Ako misli, onda dobro...*
- *Neki ljudi imaju sve a nemaju nista dok drugi nemaju nista, ali imaju sve!*
- *Čudni su putevi gospodnji. Samo ih on vidi!*

ENGLISH

- *I do not want democracy! I have to think!*
- *The One, who would like to be a bird, should first build a nest high on a cliffs...*
- *Do you think that you can think? if you that think, than you are fine...*
- *Some people appear to have everything but they actually have nothing, however some other people appear to have have nothing but they got it all.*
- *God moves in a mysterious way. He only sees them!*

ERDOĞAN

ERDOĞAN BAŞOL

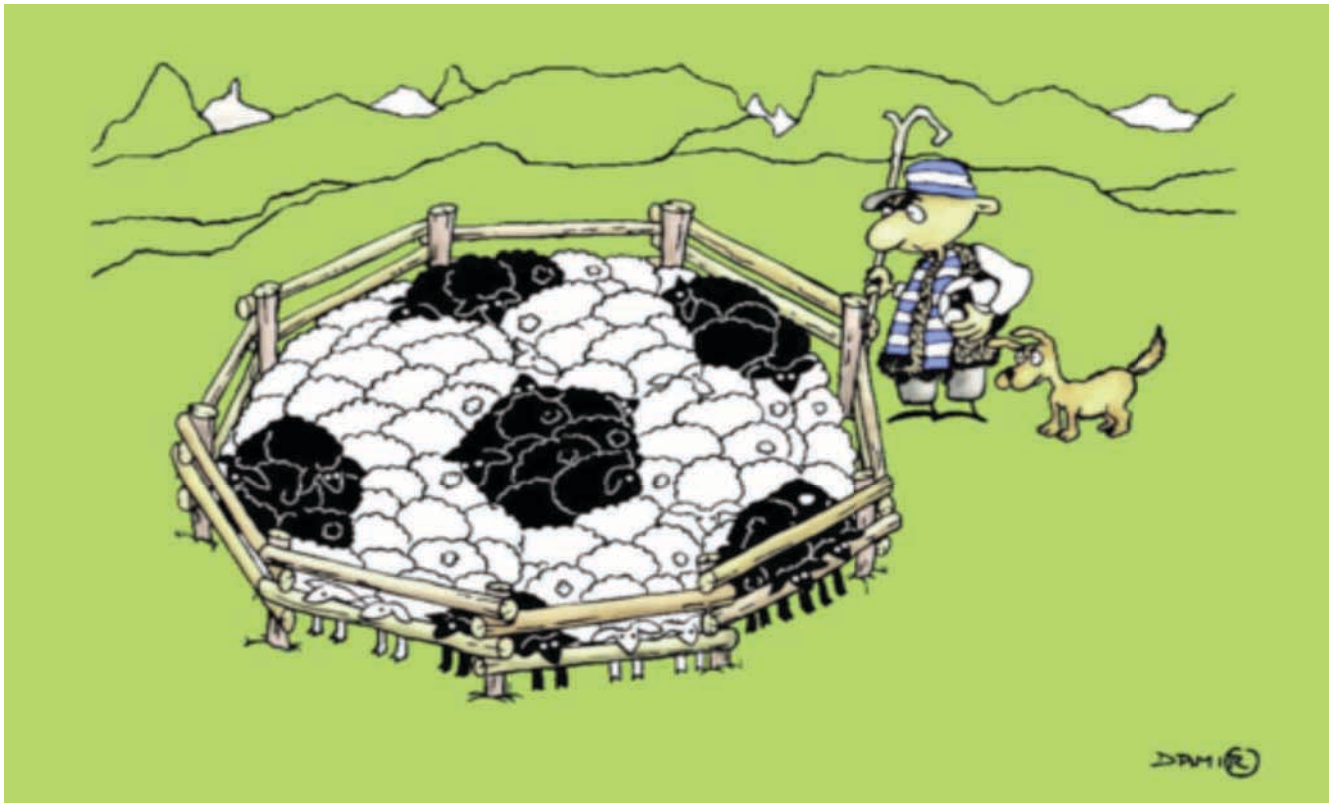
Tapa

İBRAHİM
TAPA

DAMIR NOVAK - Croatia

ISTVAN KELEMEN - Hungary

yazısız
şeyler

© aziz yavuzdoğan

wordless
things

İSMAİL KERA - Czech Republic

KÜRŞAT ZAMAN - Turkey

"Karnitür" se

3 friends (Aziz Yavuzdoğan, Ekrem Borazan and Osman Yavuz Inal) group cartoon exhibition opening took place...

Location: BMKM Cultural Center, Istanbul.
Event Date: June 12-21,

OSMAN YAVUZ
INAL

EKREM
BORAZAN

AZİZ
YAVUZDOĞAN

TRT (Turkish State Radio Television) was followed by the opening of the exhibition.

TRT kameraları sergi açılışındaydı...

12 Haziran'daki sergi açılışını Anadolu Ajansı ile TRT kültür sanat ekibi de izledi. Aziz Yavuzdoğan, Ekrem Borazan ve Osman Yavuz Inal, TRT'ye verdikleri röportajda ortak sergileri ve karikatür sanatı hakkında bilgi verdiler...

Sergi açılışından...

FENAMİZAH yayını yönetmeni Aziz Yavuzdoğan, karikatürcü dostları Ekrem Borazan ve Osman Yavuz Inal geçtiğimiz ay ortak bir sergide, sanatseverlerle buluştular. Oldukça yüksek sayıda katılımla gerçekleşen sergi, Kadıköy Belediyesi'nin katkılarıyla düzenlenen Barış Manço Kültür Merkezi'ndeki sergi açılışında sanatçılarımızı karikatürcü dostları Tonguç Yaşar, Sami Caner, Mahmut Akgün, İbrahim Tapa, Ahmet Öztürkilevent, Tevlik Yener Çakmak, Sevdakır Çelik, Hasan Seçkin, Refik Tiniş, Kamil Yavuz, Muhittin Köroğlu, Ahmet Ümit Akkoca, Sabri Gündoğdu ve Derya Samur ile sanatçıların yakınları ile izleyiciler de yalnız bırakmadılar. Açılışta Kültür Merkezi Müdürü Cuma Bolat ve şair Tekin Gönenc de hazır bulundu. Serginin açılışını TRT TV ve TRT Radyo ile Anadolu Ajansı muhabirleri de izledi. Açılışta yapılan konuşmada Yavuzdoğan, Borazan ve Inal, sergi hakkında konukları bilgilendirdi ve konuklara ziyaretleri için teşekkürlerini dile getirdiler... (fotoğraflar: Kaan Inal ve Aziz Yavuzdoğan)

Quino (Argentina)

Joaquín Salvador Lavado ya da bilinen adıyla Quino 1932 doğumlu dünyaca ünlü Arjantinli bir sanatçıdır. 30'dan fazla dile çevrilen "Mafalda" adlı çizgi-romanıyla tanındı. Bir çok ödül kazandı ve 1982 yılında dünyada yılın karikatürcüsü seçildi...

Joaquín Salvador Lavado, who called himself Quino, was born to Andalusian Spanish immigrants in the city of Mendoza, Argentina in 1932. Several books have been published all over the world, and there was even an animated 'Mafalda' film made. In 1982, Quino was chosen "Cartoonist of the Year" by his colleagues around the world, and he chaired the jury of the International Exhibition of Humor in Montreal, Canada.

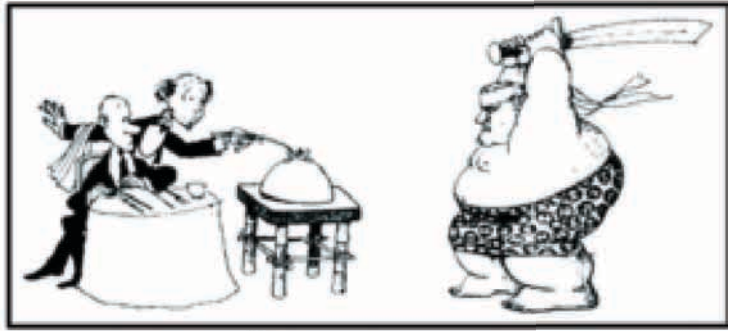
dünyadan
eski
ustalar..

old master
cartoonists
from around the world

fena
mizah

international humor magazine 2012

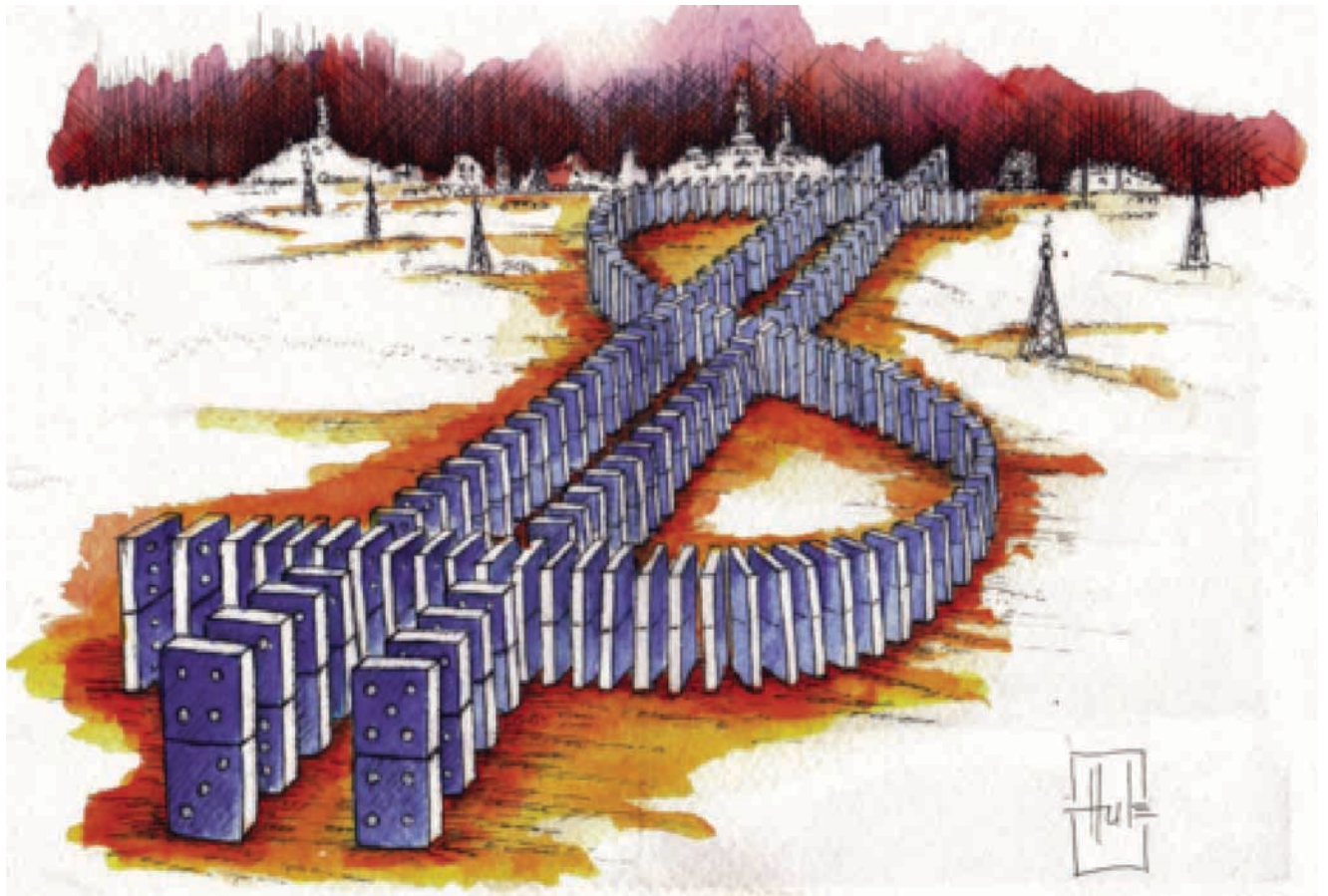
CZESLAW PRZEZAK - Poland

TOSO BORKOVIC - Serbia

HULE HANUSIC - Austria

IGOR SMIRNOV - Russia

Ben İlk Okuldayken...

buket @buket_ozcan

- #benilkokuldayken, annem beni ezan okundu eve gel artık, diye çağırırdı sokaktan :)

damla giray @damlagiray

- #benilkokuldayken, sobamızı kendimizin yaktığı bir okulda okuyorduk, ama stresin ne olduğunu öğrenmemiştik.

ıslıl ersoz @isilersoz

- #benilkokuldayken, ortada sican istop köse kapmaca oynrdik ps:oyun oynamaktan cişimin geldigne aldirmaz altma bile kacirirdm.

elif akgün @elifakgunnn

- #benilkokuldayken, saçlarım hep erkek gibi kesilirdi neymiş efendim bitlenirmişim :f

duygu şahin @duygusahinphoto

- #benilkokuldayken, herkes daha çağdaş bir düşünce yapısına sahipti..O zamanlar, gün geçtikçe, daha da aydınlanacağımız söylenirdi! yalancılar

ilyas @ilyascicek

- #benilkokuldayken, hergün televizyonun üzerine kağıt koyarak "baba beni okuldan al ! " yazardım

elif @elifaynali

- #benilkokuldayken, annem tanımadığın insanlarla konuşma derdi bende nasıl arkadaş edincem o zaman diye kara kara düşünürdüm :D

aleyna demirtaş @Queenn__

- #benilkokuldayken, çöp kutusunun önünde topluca kalem açmak modaydı.bide kalemini açarken işeyen bi kız vardı :D

esra düNDAR @esduNDAR

- #benilkokuldayken, hiç süttten zehirlenmezdim çünkü o sütü annem içirmezdi

Evin Ateş @EvinAtes

- #benilkokuldayken, burnumu karıştırıp sümüğümü elimde yuvarlak haline getirip milletin üstüne fırlatırdım

ARTURO ROSAS - Mexico

Şairhane

the poet's house

AŞK ÇARPSIN

“harammış şarap içmek
Ya bu emek
nicedir
neden büyür asmalar
tiyek tiyek

nedendir
‘koruğu sabırla pekmez eylemek’
tüketmektir sabrı hoyratça belki
günah demek

bir damla içmeyi
aşk çarpsın
içeni meşk...”

...

“onca batıp yakan
diken varken yüreklerde
sonsuz dek çiçek açmaya
yeminliyiz yine de...”

Reyhan SUR

ALİ DİVANDARİ - Iran

VICTOR CRUDU - Moldova

ERCAN BAYSAL - Turkey

ÇEVRE Mİ?
O DA NE?

BEZEM
odabastırcı

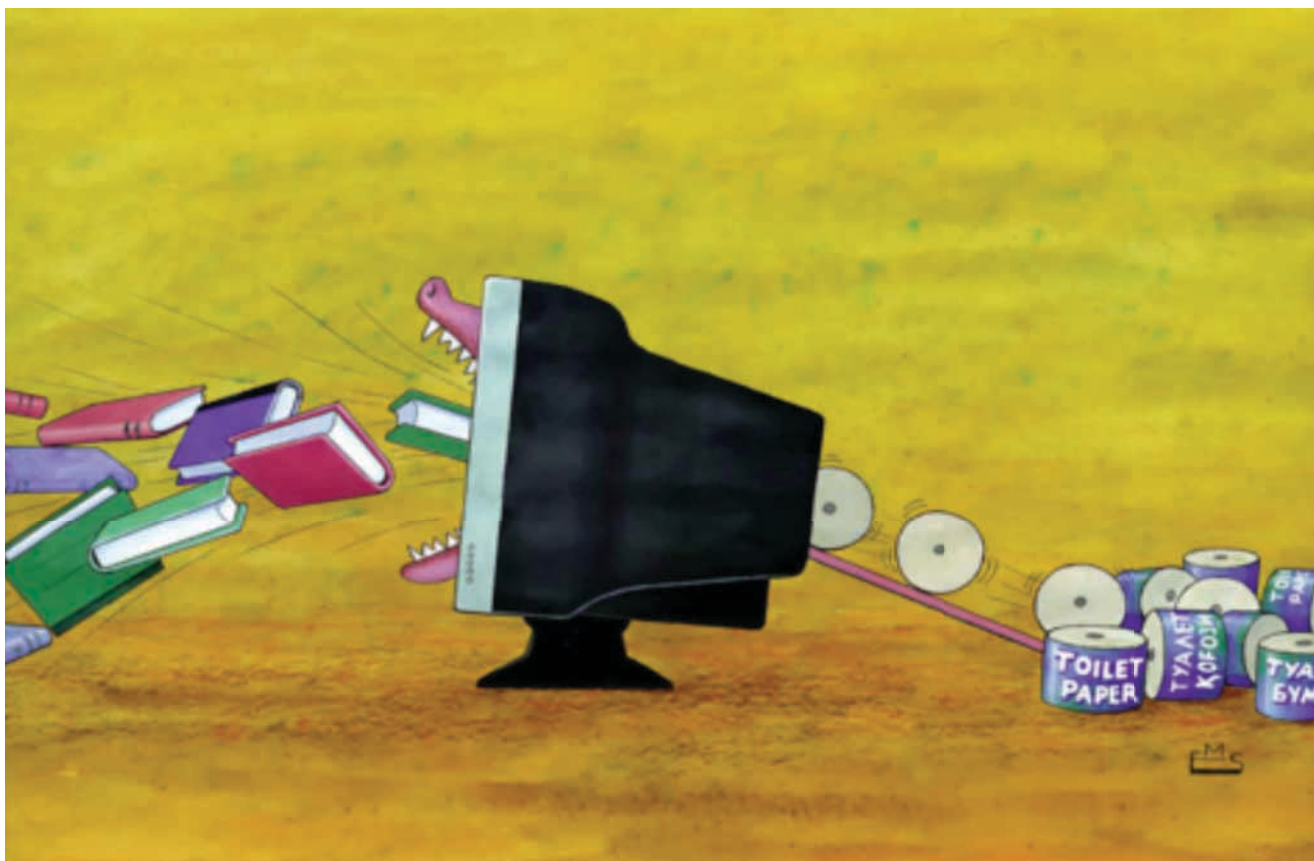
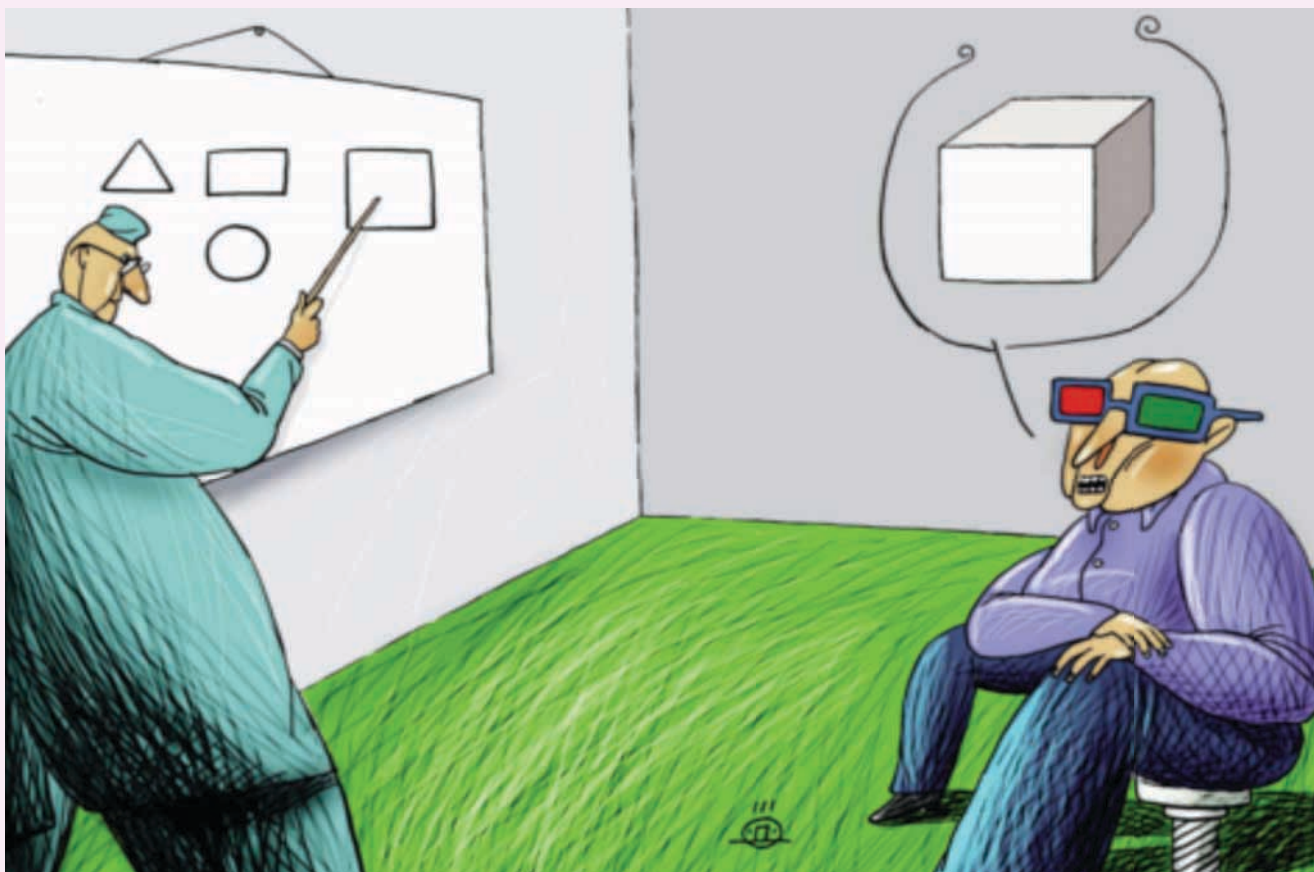
"çocukların başını
ağrıtırken
yüklediklerimiz
göz göre göre
kanar gelecek..."

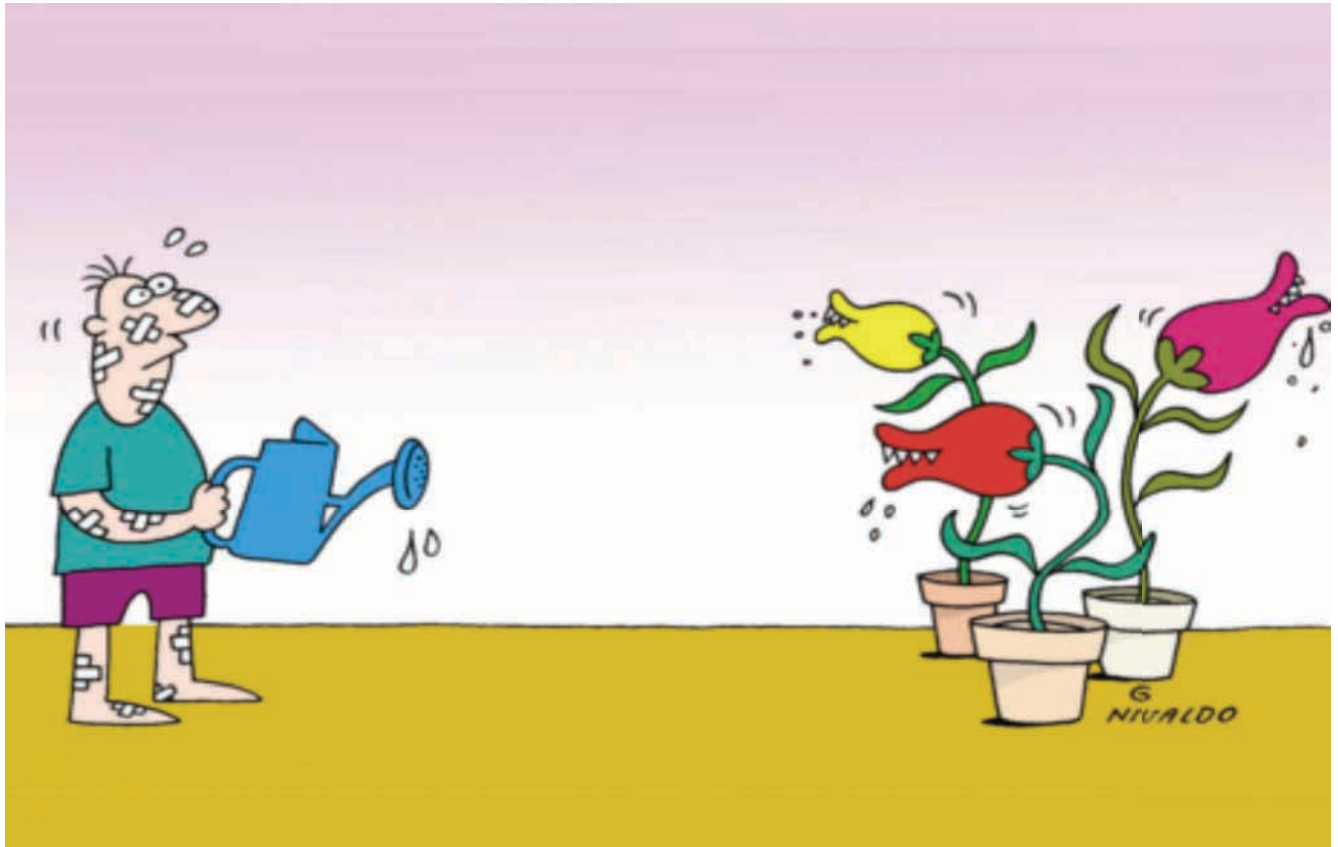

"çocuk gözüyle bakmalı hayata, çünkü;
ancak bir çocuk şemsiyeyle çıkar yağmur çağrısına..."

"herkesin aradığı
en yakınındayken
uzaklara dalmak
niye?..."

ARSEN GEVORGYAN -
Armenia

WILLEM RASING - Netherland

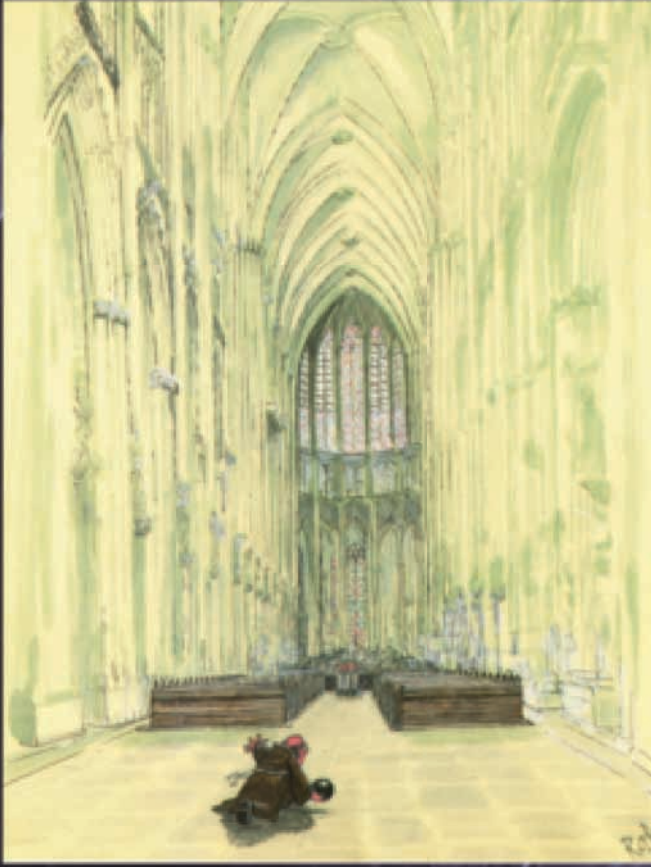

MARK LYNCH - Australia

ödüllü karikatürler... award-winning cartoons

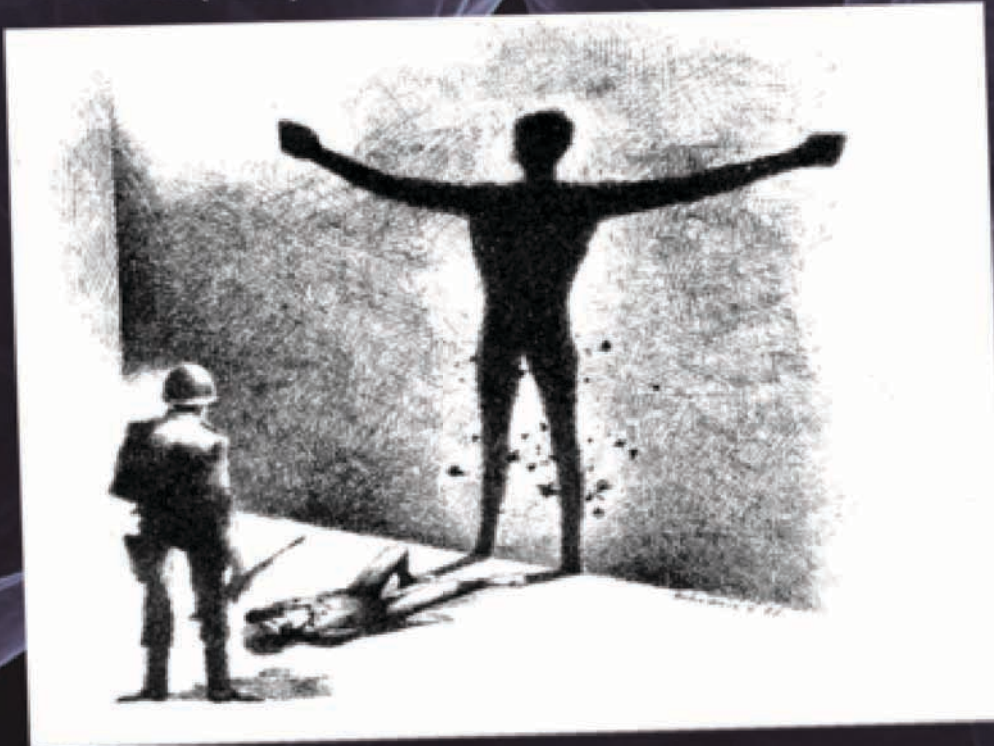
uluslararası
karikatür yarışmalarında
ödül almış eserlerden
seçmeler...

Ceric ZELJKO
Birincilik Ödülü (First Prize)
International Cartoonfestival
Knokke-Heist (1991)

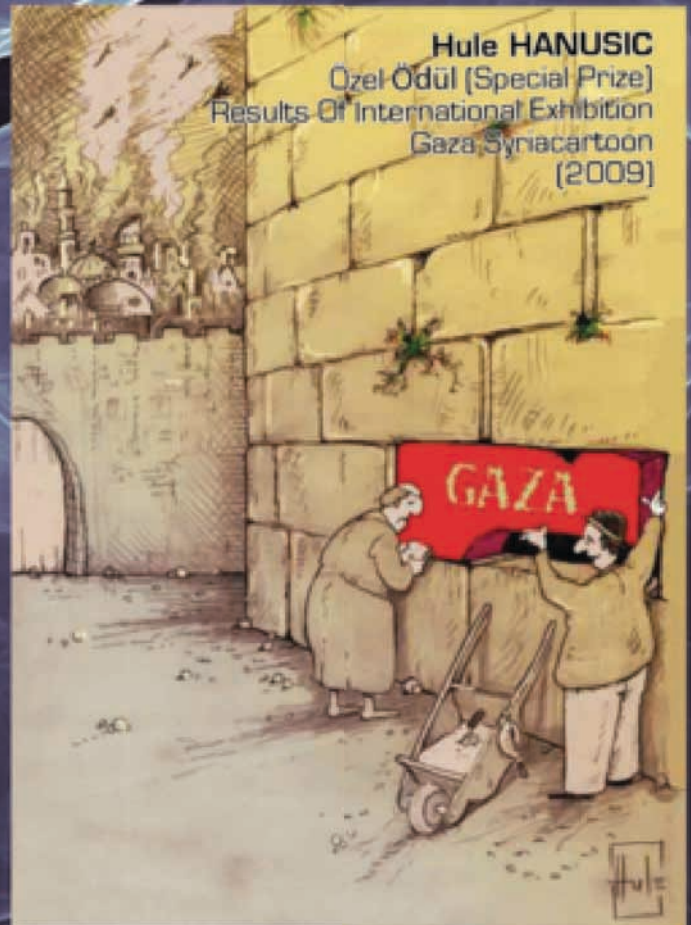
Rumen DRAGOSTINOV
Birincilik Ödülü-
Serbest kategori
(First Prize-free)
Tabriz International
Cartoon Contest-
Solidarty (2008)

Borojevic VLADIMIR
Büyük Ödül (Grand Prize)
5th International
Nasreddin Hodja
Cartoon Contest
Istanbul (1977)

Vladimir KAZANEVSKY
Başarı ödülü (Honour Prize)
27th Aydın Dogan International
Cartoon Competition
(2010)

Hule HANUSIC
Özel Ödül (Special Prize)
Results Of International Exhibition
Gaza Syriacartoon
(2009)

Mohammad Al-ADWANI
Birincilik Ödülü (Top Prize)
International Editorial Cartoon Competition
(2007)

"Sivas Katliamı"nın aramızdan ayırdığı karikatürcü dostumuz ASAF KOÇAK'ı, kendi çizgileriyle anıyoruz...

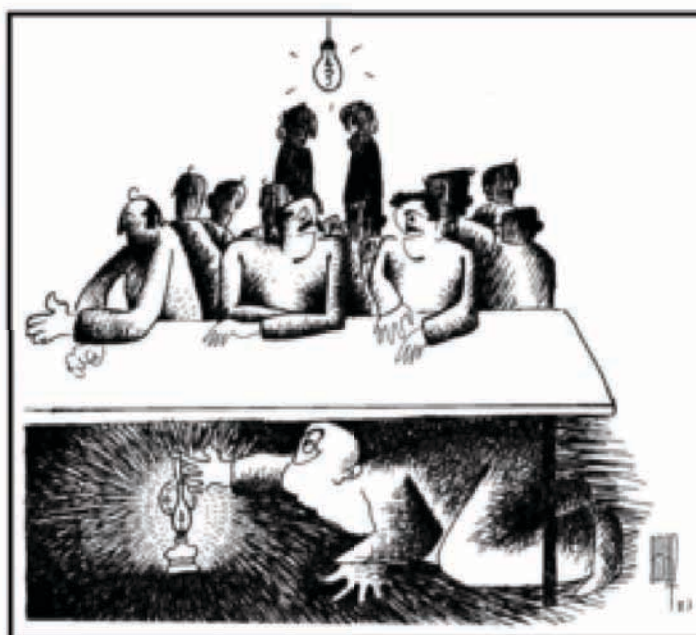
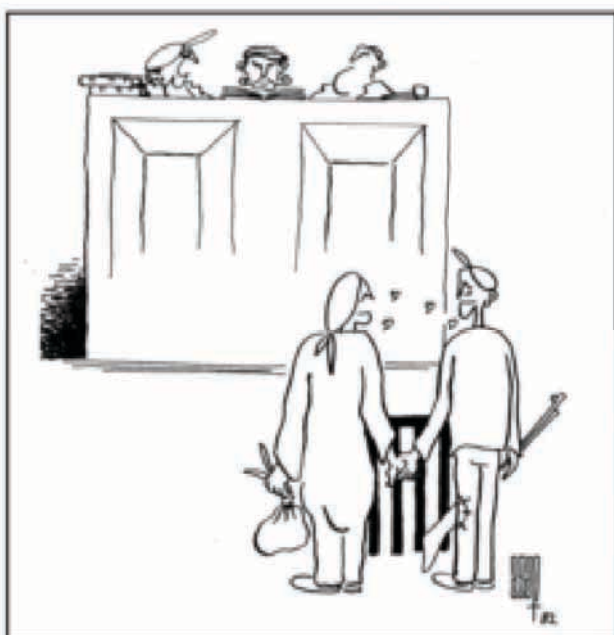
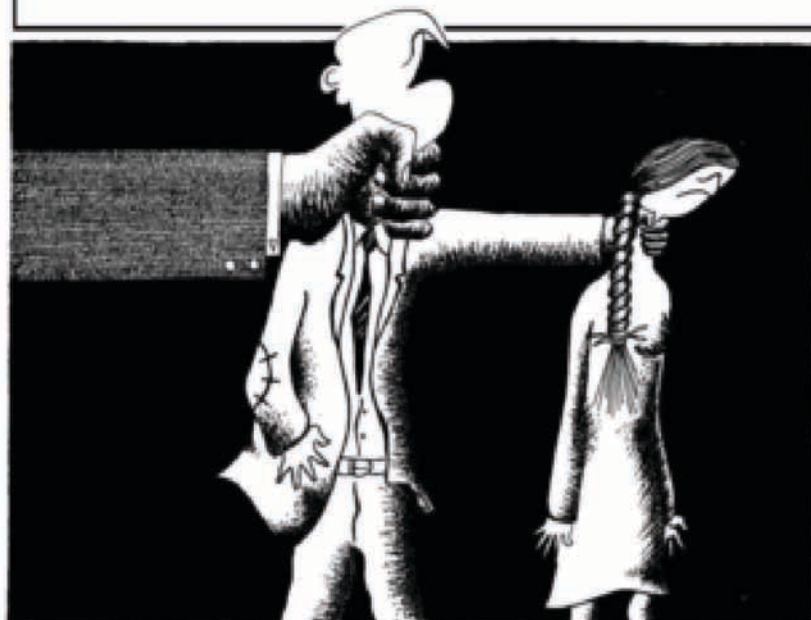
Year 1993. Radical Islamic fundamentalists burned 35 people killed in Sivas. And among those who were intellectuals. One of them was also a cartoonist. His name is Asaf Koçak. 19th of his death anniversary with respect.

1958 de Yozgat Yerköy' de dünyaya geldi. İlkokul yıllarında başlayan resim tutkusunu İstanbul Davutpaşa Lisesi'nde olgunlaştırdı. Kırşehir Eğitim Enstitüsü'nü bitirdikten sonra Sivas'ta 4 yıl, Adıyaman'da 3 yıl resim öğretmenliği yaptı. Karikatürleri pek çok gazete ve dergide yayınladı ve bu eserleri pek çok kereeler ödüllendirildi. Asaf Koçak

14 yıl süren çizerlik yaşamında 6 kişisel sergi açtı. 4 yıl resim öğretmenliği yaptığı Sivas'a yine karikatür yapmaya ve eserlerini sergilemek amacıyla gitmişti...

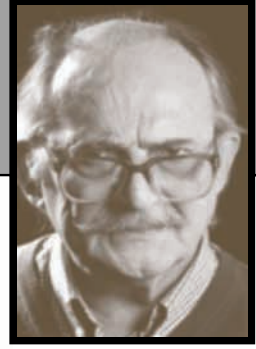

anniversary of the death...

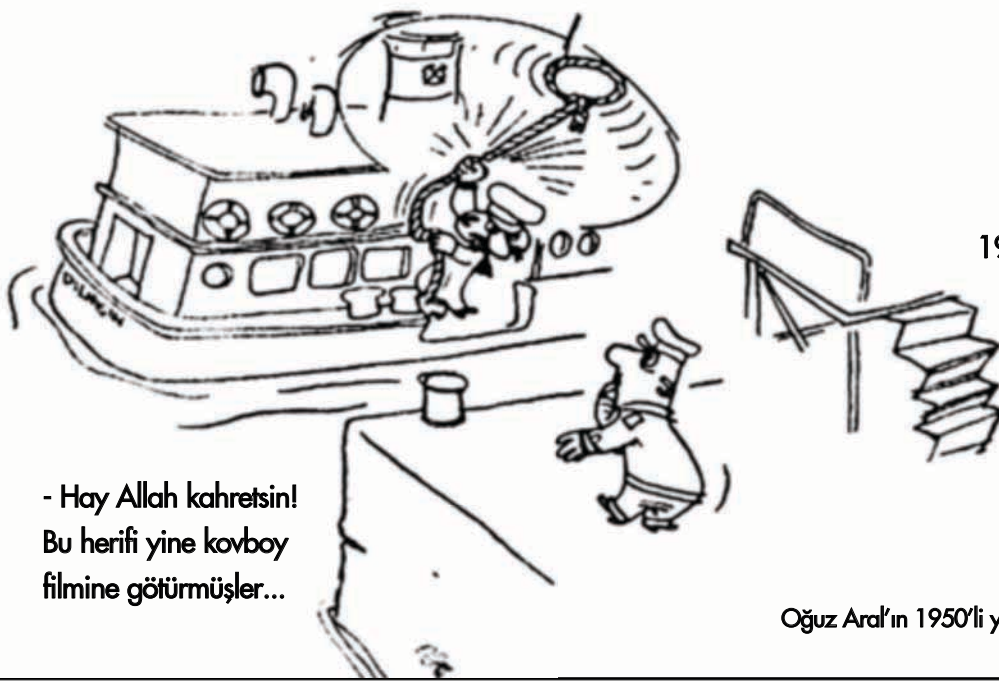
ARAMIZDAN AYRILAN USTALARIMIZ...

HAZİRAN AYINDA YİTİRDİĞİMİZ
TÜRK KARİKATÜRÜNÜN
USTALARINI SEVGİ, SAYGI VE
ÖZLEMLE ANIYORUZ...

OĞUZ ARAL

1936-26 Temmuz 2004

Oğuz Aral'ın 1950'li yıllarda çizdiği bir karikatürü.

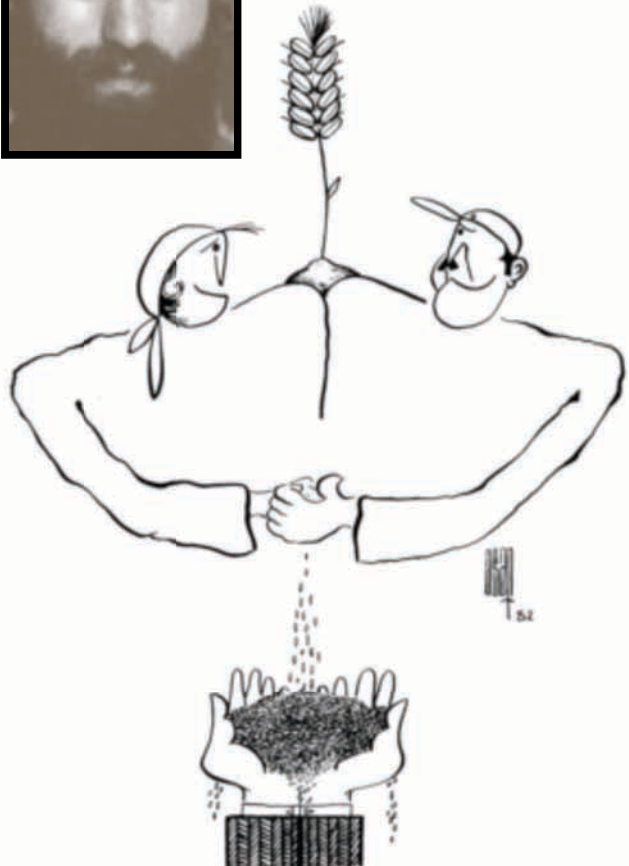
NECATİ ABACI

1958-22 Temmuz 2004

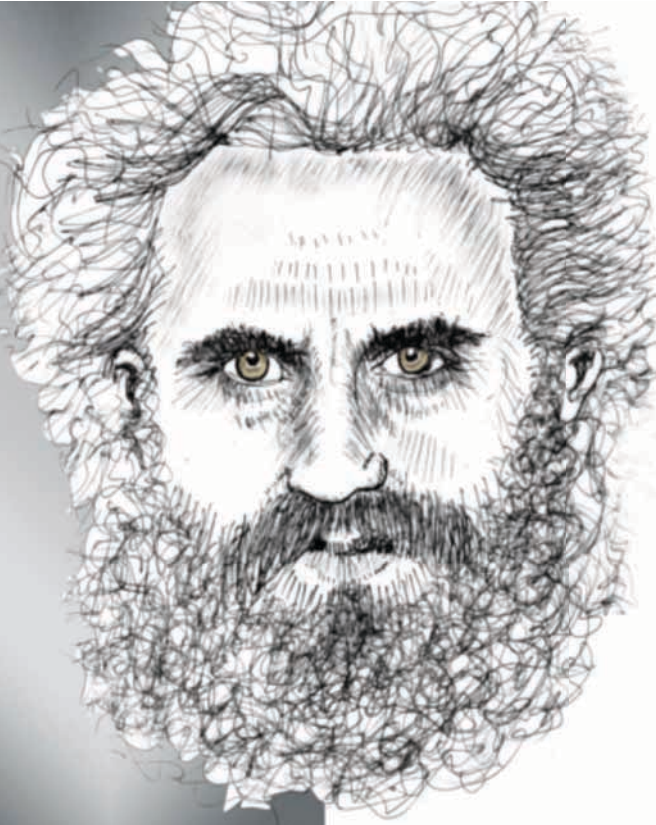

ASAF KOÇAK

1958-2 Temmuz 1993

PORTRAIT / Asaf Koçak (Turkish Cartoonist of the deceased.)

SEVDAKÂR ÇELİK

SEZER ODABAŞIOĞLU

AVANAK AVNİ / Oğuz Aral'ın anısına...

BAHADIR UÇAN - Turkey

MEHMET SAİM BİLGE - Turkey

DUVAR
a.y.

SAĞ'DAN GİT
PARA BULUR SUN..
..SOL'DAN GİDER-
SEN BİBER GAZI
YER SÜRÜNÜRSÜN!

Sosyetik
hirsiz
kleptomani
derler...

BURCUMU
SORMA
BORCUMU
SOR!

İNSAN
YERİNE
KOYDUĞU-
NUZU
YERİNDE
BULAMAYA-
BİLİRSİNİZ!

Cultural festival and the activities of cartoon in Bandırma

Karikatürçülerimiz Bandırmalılarla buluştu...

23. Bandırma Kuş Cenneti Kültür ve Turizm Festivali kapsamında 1-5 Haziran tarihlerinde karikatür etkinlikleri gerçekleştirildi...

Etkinliğe Bandırma Belediyesi'nin davetlisi olarak Karikatürçüler Derneği'ni temsilen, dernek sekreteri Aziz Yavuzdoğan, yönetim kurulu üyesi Mahmut Akgün ve üye karikatürçülerimizden Seçkin Temur, Şevket Yalaz, Ekrem Borazan, Osman Yavuz İnal, Muammer Kotbaş ile Devrim Demiral katıldılar...

Karikatür etkinliklerinin ilk günü, "Barış Karikatürleri Sergisi"nin açılışı yapıldı. Bandırmalı karikatürseverlerin ilgiyle izlediği "Karikatür Tadında Muhabbet" başlıklı söyleşinin yanı sıra karikatür atölye çalışmalarına da Bandırmalılar büyük ilgi gösterdi...

Turkish cartoonists held a workshop in Bandırma.

PARTICIPANT CARTOONISTS : Aziz Yavuzdoğan, Mahmut Akgün, Seçkin Temur, Şevket Yalaz, Ekrem Borazan, Osman Yavuz İnal, Muammer Kotbaş and Devrim Demiral...

PHOTOS:
MUAMMER
KOTBAŞ

Siyah Beyaz Kitap Karikatür Kütüphanesi'nden!

Nasıl
Karikatür
çizebilirim? aziz
yavuzdoğan

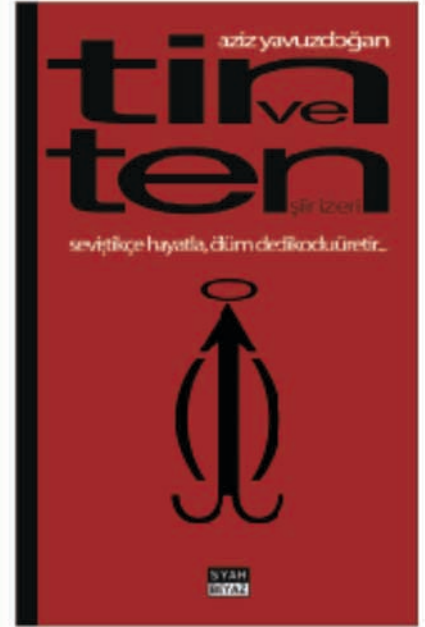
basit
yöntemlerle ve
örnekleriyle,
alıştırmalı çizim
teknigi ve
bilgilendirme kitabı...

**SIYAH
BEYAZ**

SIYAH BEYAZ YAYINCILIK ve DAĞITIM
Karıyışdağı mah. Baykal Sok. No.50/1
Ataşehir, İstanbul
Tel.-Fax: 0216-660 10 53
E-posta: siyahbeyazkitap@gmail.com
Facebook: Siyah Beyaz Yayıncılık
www.siyahbeyazyayinevi.com

**YENİ
ÇIKTI!**

Tüm seçkin
kitabevlerinde
ve internet
üzerinden
satış yapan
kitap
sitelerinde.

Çizgilerinin yanı sıra uzun yıllandır yazınsal
çalışmaları da bulunan karikatürist Yavuzdoğan,
"şin izleri" diye tanımladığı ve varoluşu, aşkı,
şehveti, ölmü sorguladığı kitabında, ruh ile
bedenin derin "gel-git"lerini yaşıyor...

TİN ve TEN
"sevişke hayatla, ölm dediodu unılır..."
(şin izleri)
Siyah Beyaz Kitap
14.5x21 / 64 s.
ISBN: 978-924-4450-01-5

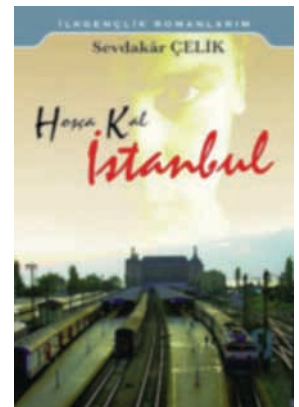
Sevdakâr Çelik'ten ilk gençlik romanları

Bir Çocuğun Güncesinden

Bir çocuğun
gözünden
büyüklerle ve
aile ilişkilerine
bakıp bir
çocuğun "akıl
almaz sezgi
güçüyle"
yorumlar
getiriyor bu
güncel
romanında.

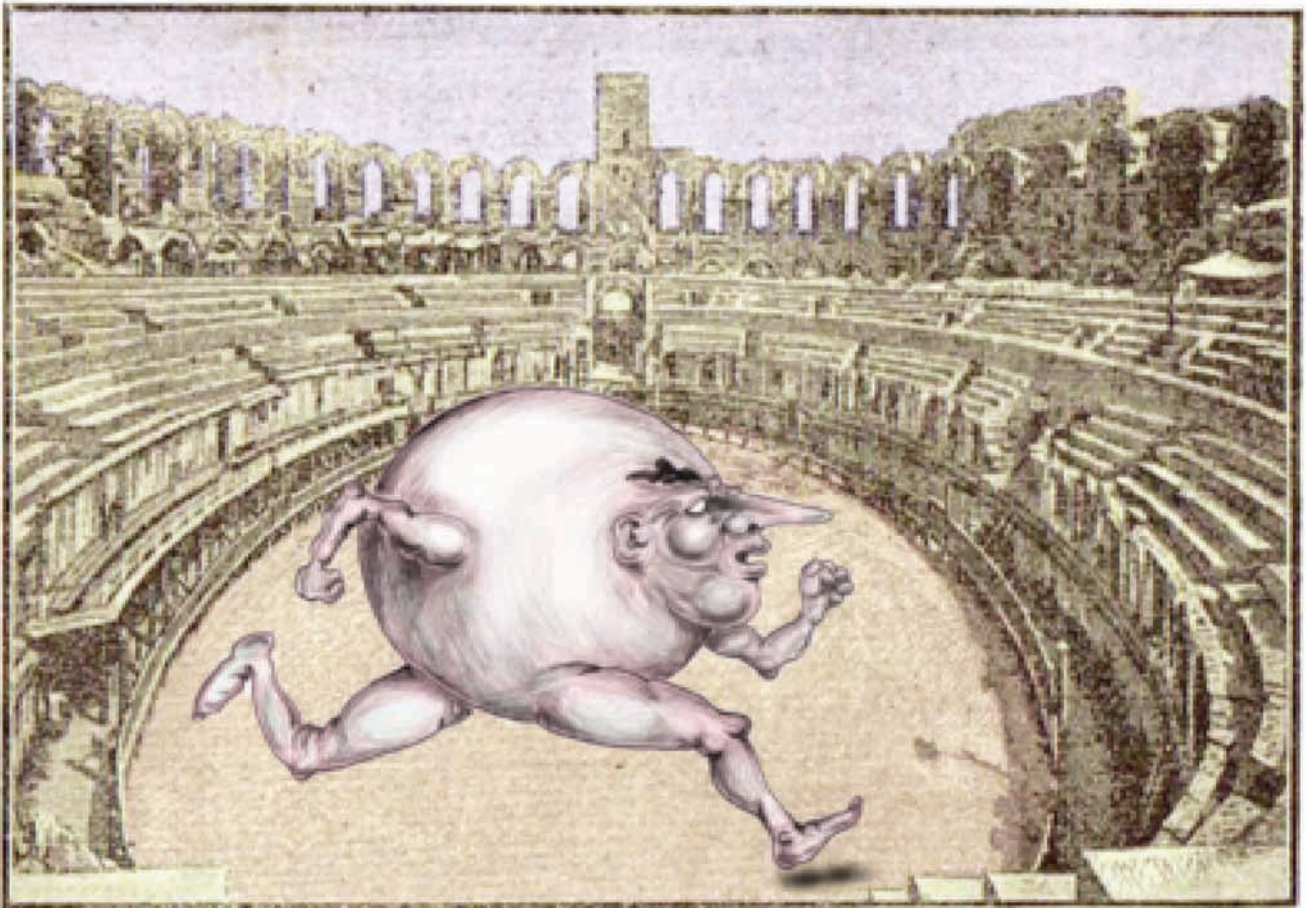
Hosça Kal İstanbul

İstanbul'a
çalışmak için
göç eden
insanların
yaşamı,
ancak böyle
anlatılabilir.
Hüzün
içinde nasıl
gülünebile-
ceğini,
bu romanda
göre-
ceksiniz...

AKVARYUM YAYINLARI

EL TOTO - Argentina

VAHİD KERMANİ - Iran

PJ KERIO - France

KATILIM KOŞULLARI

1. Yarışma bütün dünya karikatürcülerine açıktır.
2. Yarışmaya gönderilecek karikatürlerin yayınlanmış ya da yayınlanmamış olmaları aranmayacaktır.
3. Gonderilen karikatürler "orijinal eser" olmalıdır.
4. Yarışma konusu serbesttir.
5. Yarışmaya en fazla 3 karikatür ile katılınabilir.
6. Gönderilecek karikatürlerin boyutları 30 x 40 cm'den büyük olmamalıdır. Karikatürler mutlaka orijinal olmalıdır.
7. Katılanlar eserlerinin arkasına büyük harflerle adını, soyadını, adresini, telefon numarasını, ülkesini yazmalıdır. Sanatçılar kısa özgeçmişlerini karikatürlerine eklemelidir.
8. Karikatürler en geç 31 Ağustos 2012 tarihine kadar verilen adrese ulaşmış olmalıdır.
9. Yarışmaya katılan tüm karikatürler Karikatürcüler Derneği tarafından İstanbul Karikatür ve Mizah Müzesi'nde saklanacaktır.
10. Yarışma karikatürleri bir albümde toplanacak, albüme girecek eserler ve sergilenmeye değer görülenler jüri tarafından seçilecektir.
11. Eserleri sergilenenlere ve albümde yayınlanana yarışma albümü gönderilecektir.
12. Yarışmaya katılanlar bütün koşulları kabul etmiş sayılırlar.

Ödüller:

Büyük Ödül: 5000\$, **Başarı Ödülleri:** 5 adet 1000\$, **Özel Ödüller:** Çeşitli kuruluşların, dernek, gazete, sanat dergileri, sendika, ajans ve kişilerin koyacakları özel ödüller.

Adres: 32. Uluslararası Nasreddin Hoca Karikatür Yarışması Karikatürcüler Derneği, Alemdar Caddesi, Yerebatan Sarnıcı Çıkışı Sultanahmet 34122 İstanbul / TURKEY

Tel : +90 (212) 513 60 61 **Tel :** +90 (212) 519 90 21 **Fax :** +90 (212) 527 26 18

WEB: www.karikaturculerdernegi.com **e-mail:** info@karikaturculerdernegi.org

Conditions of Participation at the Competition

1. The Competition is open to all the caricaturists of the world.
2. Caricaturist can send their published or unpublished caricatures to the Competition. The necessary condition is that the caricatures send must not awarded by any competition organization.
3. The caricatures send must be "original work".
4. There is no subject limitation for caricatures.
5. A caricaturist can take part in the Competition with maximum 3 caricatures.
6. The dimensions of caricatures must not be larger than 30x40 cm.
7. Caricaturist must add a document into the envelope in which we can find her/his name, surname, address, telephone number, country and a short biography of the artist.
8. The caricatures send must arrive until August 31, 2012 (due time) to the address given. The results will be made public on September 10, 2012.
9. All the caricatures which will take part in the Competition will be preserved at İstanbul Museum of Caricature and Humor.
10. All the caricatures taken part in the Competition will be collected in an album. The Jury will select the caricatures for the album and for the exhibition.
11. The Album of the Competition will be sent to the artists who created the works.
12. The caricaturists taken part in the Competition shall be counted as accepted the Conditions of Participation at the Competition.

Prizes:

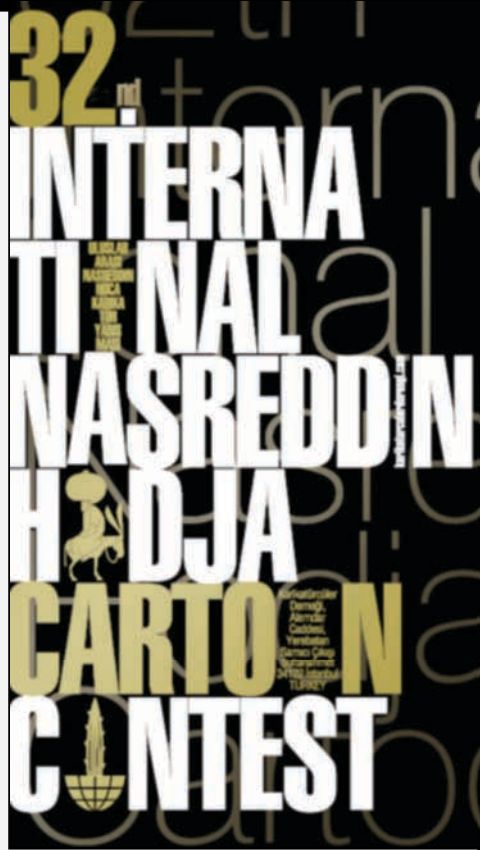
The first award is: 5000\$, **Award of Merit:** (for 5 caricaturists) is 1000\$, **Special**

Awards: Special Awards will be established by different institutions, associations, Newspapers, art periodicals, trade unions, agents and individuals.

Address: 32nd International Nasreddin Hoca Cartoon Contest Karikatürcüler Derneği, Alemdar Caddesi, Yerebatan Sarnıcı Çıkışı Sultanahmet 34122 İstanbul / TURKEY

Tel : +90 (212) 513 60 61 **Tel :** +90 (212) 519 90 21 **Fax :** +90 (212) 527 26 18

WEB: www.karikaturculerdernegi.com **e-mail:** info@karikaturculerdernegi.org

YARIŞMALAR CARTOON CONTESTS

ayrıntılar ve daha fazlası web sitemizde
(and more detail on our web site.)

Belgrad 2012 8. Uluslararası Golden Smile Karikatür Bienali-Kasım 2012
Belgrad 2012 Sırbistan Tenis Federasyonu'nu ile işbirliği halinde Sırbistan GüzelSanatlar ve Uygulamalı Sanatlar ve Tasarımcılık Sanatçıları Derneği (ULUPUDUS) ile Sırbistan Karikatürcüler Derneği (FECO)tarafından 90. Yıldönümü münasebetiyle düzenlenmiştir. **SON KATILIM: 20.8.2012**

39. Uluslararası Piracicaba Mizah Sergisi, Brezilya-2012
KONU: A) Serbest B) Hoşgörüsüzlük
-(Evrensel Temalar ve Grafik Mizah) - Karikatür, -Bant Karikatür (max. 2 Sayfa), -Portre Karikatür, *Heykel.
GÖNDERİ TÜRÜ: Posta (P)ya da E-posta (@) İle... **SON KATILIM: 20.7.2012**

The 20th Universitarian Humor Exhibition of Piracicaba-Brasil-2012

The 20th Universitarian Humor Exhibition of Piracicaba/UNIMEP, organized by the Universidade Metodista de Piracicaba – UNIMEP (Methodist University of Piracicaba), will be held in accordance with the following schedule:Applications until: May 21th, 2012 Art selection: May 28th, 2012. **DEADLINE: 20.7.2012**

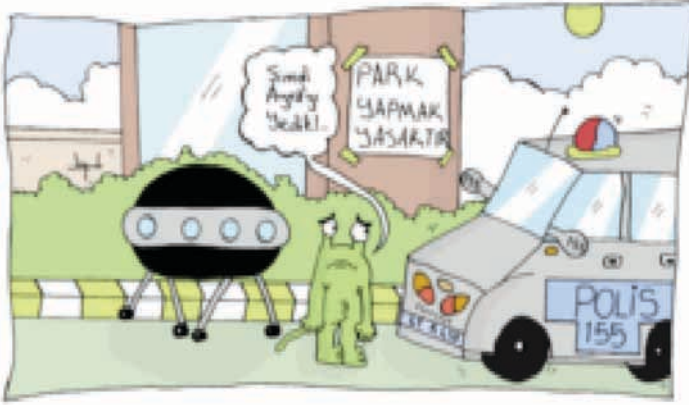

Golden Smile-Belgrade, 2012

The eighth International Biennial of Caricature THE GOLDEN SMILE - BELGRADE 2012, organised by the ULUPUDS (Association of Fine and Applied Artists and Designers of Serbia) and The Union of Cartoonists of Serbia FECO, in coloboration with the Serbian Tennis Federation on the 90th anniversary. **DEADLINE: 20.8.2012**

fena tik ler...

karikatürlerinizi, mizah yazılarınızı
ve diğer çalışmalarınızı
fenamizah@gmail.com adresine
gönderebilirsiniz...

• EMİRHAN DİLLİ

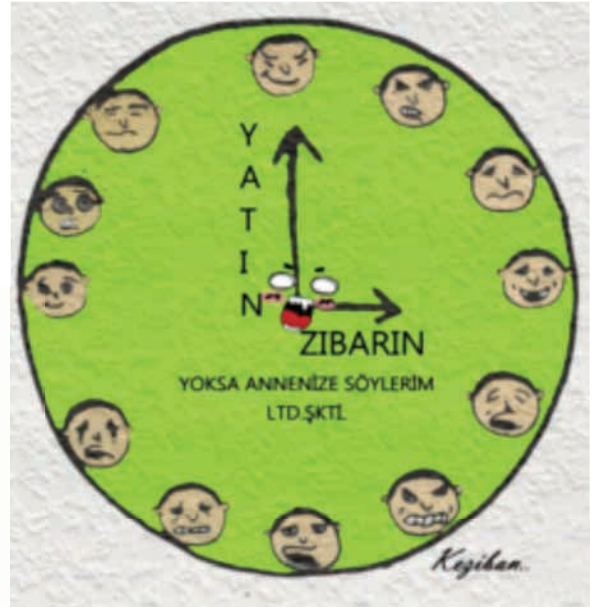

• HAKAN ULUCAN

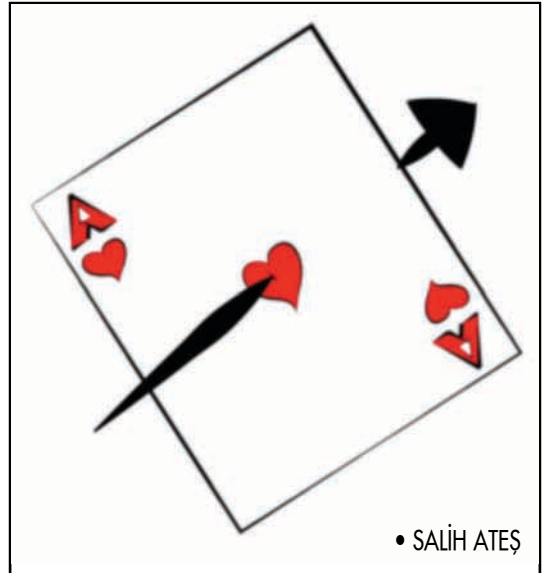
Hakan

Tamer
YETKİN

• KEZİBAN ÖZKOL

• SALİH ATEŞ

